

"DRAUGAS"
SAVAINIS LAIKRAŠČIUS
ČETVETP
WILKES-BARRE, PA.
314 E. MARKET ST.
K. A. KAUPAS, P.
Paisiusi ir su visomis reikalingomis
knygomis ir žiniaraščių.
"DRAUGAS"
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS"
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman
Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States . . . \$2.00
Canada and other Parts . . . \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders
must be addressed to:
"DRAUGAS"
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

No. 20.

WILKES-BARRE, PA., 20 BALANDŽIO (APRIL) 1911 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai III.

Pirmoji Nedelia po Velyku.

Lektija. I Jon. V, 4—10.
— Mieliausieji: Kastik yra gimęs iš Dievo, pergali svietą, ir toji yra pergalė, kuri apviečia svietą, mūsų tikėjimas. Kas yra, kurį pergalę svietą, negut tik tas, kurs tiki, jog Jėzus yra Dievo Sunus? Jis tai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus, ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir tai yra Dvasia, kuri liudija, jog Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie duoda liudijimą danguje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia. Ir trys yra, kurie duoda liudijimą ant žemės: dvasia, ir vanduo ir kraują, ir tie trys yra vienu. Jeigu priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes jisai paliudijo apie Jėzų. Tas, kurs tiki į Jėzų, turi Dievo liudijimą savyje.

vangelija. Jon. XX, 19—
Anuomet kuomet buvo rėlė tą pačią dieną, subatoje, duris buvo uždarytos, kur buvo susirinkę mokiniai dėl baimės žydų, atėjo Jėzus ir atsistojo viduryje ir tarė jiems: Ramybė jums. Ir pasakė tai, parodė jiems rankas ir šoną. Nudžiugo mokiniai pamatę Viešpatį. Ir tarė jiems antru kartu: Ramybė jums. Kaip siuntė mane Tėvas, taip aš jus siunčiu. Tai taręs kvėpė ant jų ir tarė: Priimkite Šventąją Dvasią. Kurį nuodėmės atleisite, bus atleistas jiems, ir kurių nuodėmės užlaikysite, bus užlaikytos. O Tomas, vienas iš dvylikos, kurs vadinasi Didymus, nebuvo su jais, kad atėjo Jėzus. Sakė jam kiti mokiniai: matėme Viešpatį. Bet jis tarė jiems: Jeigu nepamatysiu jo rankose vinių įdurimų ir neįdėsiu į jo šoną mano rankos, neįtikėsiu. O po aštuonių dienų mokiniai vėl buvo viduje ir Tomas su jais. Atėjo Jėzus per uždarytas duris ir atsistojo tarp jų ir tarė: Ramybė jums. Ir tarė Tomui: Idėk savo pirštą šičion ir pamatyk mano rankas, o pakelk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir buk ne netikintis, bet tikintis. O atsakydamas Tomas tarė: Mano Viešpaty, ir mano Dievas. Ir tarė jam Jėzus: Dėlto, kad pamatei mane, Tomai, itikėjai. Palaiminti, kurie nematė, o įtikėjo. Dangitikių ženklų padarė Jėzus savo mokinių akyse, kurie nėra užrašyti šiose knygos. O šitie yra užrašyti, kadant tikėtumėte, jog Jėzus Kristus, Die-

vo Sunus, ir tikėdami gyvenimą turėtumėte jo vardu.

RAMYBĖ.

Mūsų Išganytojas atėjo ant svieto, kad suteiktų žmogui ramybę. Jau pranašai vadino Viešpatį "Kunigaikščiu Ramybės", "Ramybės skelbėju"; Jam gimus, aniuolai giedojo danguis augštybėse: "Ramybė žmonėms". Pamoksle ant kalno Jis apskelbė palaimintais esant tuos, kurie davo ramybę. Prieš savo mirtį Jis tarė: "Ramybė palieku jums". Po savo prisikėlimui, kaip jau viską atlikęs, visas paslaptis išpildęs, suteikia ramybę savo Apaštalams ir savo Bažnyčiai. Ramybė žmogui suteikia tai, ko jis visais Jėzaus darbų ir kentėjimų.

Sielos ramybė yra tai žmogaus laimė ant žemės. Visi turtai be ramybės darosi karčiais ir visi vargai su ramybe išrodo saldžius. Ramybė yra tai vienintelis turtas, kuris prigul nuo mūsų pačių ir kurį lengvai galime įgyti. Ne kiekvienas gal buti turtingas, bet kiekvienas gal turėti gryną sąžinę. Turtus gal nuo mūsų kame nors paimti ir mums ne norint, tačiau niekas negal, mums neprisidėjus, atimti nuo mūsų geros sąžinės liudijimą. Tad igykime sąžinės ramybę link Dievo, artimo ir savęs. Atsilyginkime prieš Dievą už praėjusiojo gyvenimo kaltes, nes kitaip nusidėjimai neduos mums ramybės — "nėra ramybės bedieviams", ir nuolat į mus šauks: "Kaltas esi mirties". Dievo teisybės kardas kybo visuomet ant galvos nusidėjėjui ir kiekvienoje valandoje gal jį ištikti; tik per išpažintį ir atgailą už savo kaltes tegalima tą Dievo rustybę nuo savęs atitolinti. V. Jėzus, ramybės mums linkėdamas ir įsteigęs Atgailos Sakramentą, sakydamas: "Kuriamis atleisite nusidėjėjus, bus jiems atleisti". Laimingi tie, kurie jau suramino savo sąžinę Pakutos atlikimu! Tie-gi, kurie da Velykinės išpažinties neatliko, te jos neatidėlioją, bet teismeta nuodėmę, tą giltinę, iš savo užančio ir džiaugiasi ramybe, kurią Jėzus atnešė.

Palaiminti ramybę daran tieji! Palaimintos sielos, kurios daro atgailą už savo nuodėmes, džiaugiasi apturėję jų atleidimą ir gyvenime meilėje ir baimėje To, Kuris joms dangų atidarė. Budamos ramybėje su Dievu, jos meilėje gyvena su artimu, sugrąžina skriaudą, išmeta iš širdies neapykantą ir pasišvenčia. Laiko valdžioje savo pageidimus ir tur ramybę savyje. Jos pa-

nešė į Ramųjį vandenyną, kurio vėjai neblaško ir kuriame spindi dangaus šviesa. Su meile pasilenkia prie jų Dievas, nes "Jis sumišimo nemėgsta. Ramybėje yra jo vieta. Pas jį ateisime ir gyvenimą pas jį padarysime". Kas-gi galėtų neraminti tą, su kuriuomi yra Dievas. Ir ko yra verti visi svieto turtai ir linksmybės, sulgyinus su šia Dievo ramybe. "Ne-kaipo svietas duoda, Aš jums duodu". Kol susilausime amžinosios ramybės danguje, kurios prieškoniu yra džiaugsmas geros sąžinės ant žemės, duok mums, Viešpatie, tą Tavo ramybę, "kuri peraugstina visoki pajautimą". S.

Katalikiškos Žnios

Kairiai, Šiaulių apskr. Pil dydamas įsakymą dvasiškos valdžios, mūsų klebonis apskelbė iš sakyklos, kad jau visiems barbarizmas galas, kad jau bažnyčioje giedosi me be pavietrių, nogų, nesmerkelnių ir t.t. Išpradžių senesnieji žmonės, nesuprasdami kame dalykas, buvo pradėję nerimastauti. — Girdi, mūsų maldas išvadinu kaž-kokiais "barbarizmais". Bet vieną-antrą šven tadiepi pagiedojus, visiems patiko. Nekartą tenka savęs paklausti: — Kodėl seniai taip negalėjo giedoti? Taip dabar gražu!

Bažnytinis choras tebegyvuoja, ir kaskart labiau lavinas. Jau ir dainų žiupsnelį teko išgirsti. Ačiu už tai sodiečiams dainininkams ir vargonininkui pon. Sabaliauskui. Vieno tik gaila! — Negalėdamas žmoniškai išsimaitinti mūsų vargonininkas išvažiuoja kitur. Ar be gausime tokį darbininką? Paregėsime.

Rudiškis (Trakų pav.). Žmonės laukė iki sulaukė arčiau bažnyčios, bet dabar kai kurie ir tuomi labai nesotūs, Lietuvių su lenkais labai nesutinka, — dėlto kad vis-kas atsibuvo lenkiškai bažnyčioje, kaip giedojimas ir t.t. Dabar susirąšė lietuvių 1018 ir padavė prašymą pas Vysk. Valdytoją, kad būtų viena sekmadienį lenkiškai, o kitą lietuviškai, dabar rengias važiuoti į Vilnių lietuvių pas Valdytoją, jeigu neišklausys prašymo, tai kad vėl atskirtų ir tas parapijas, kuriose iki šiolei buvo (Anusiškyje—Alkeninkuose).

Kunigų permamos Seinų vyskupijoje. Kun. J. Luekus iš Lankeliškių į Vištytį; kun. Kotlewski iš Suvalkų į Lipską klebonu; kun. Halaburda iš Barglavo į Suval-

kus; kun. Mocarski iš Jėdvabne į Barglavą.

Prienai (Mar. ap.). Per šv. Kazimierą buvo Prienuose Gyvojo Ražančiaus vaikų šventė. Po iškilmingų Mišių kun. Direktorius pasakė vaikams pamokslą. Išdėstė, kaip ant delno, kad gyvenimo sukuriams mai nantis persimaino ir patekęs į juos jaunas žmogus: dėlto tas pats jaunikaitis vieniis metais geras, kitais jau netikęs; o joguei nēr kam, pėmus už rankos, žmogaus geru keliu vesti, tad prisiema save prižiūrėti patiems. Partarta nuadotis nors šventadieniais "skaityliumi sąžinės" tuo dvasios veidrodžiu, kad pamačius į katrą pusę gyvenimo kryptama; dažniau eiti išpažinties, kad nuodugnau save pažinusi, permanius; klausyt pamokslų, kad gilesnį supratimą ingijus: dažnai atsiminti Mariją, kad didesni nora Jai tarnauti paėmus; daryti gerus prisikėtimus, tik drįstus geležinius, kad nesulūžtu, o ne silpnus — medinius, kur greit sutruška, sulūžta. Priminta, kad nusižiurint ant švento Kazimiero gali ma išmokti ištikimai tarnauti Dievui, Marijai ir tėvynei.

Iš Lietuvos.

Auksučiai, Kruopių valsč. Kovo 12 d. saulei tekant nušauta 2 šūviais iš šautuvo Stanislovas Šliupas, garsiojo amerikiečio Šliupo brojis. Buvo tai žmogus laisvų parū, lietuvių laikraščių neškaitė, tik rusiškų. Gerai ukininkavo, per didžiausias pelkes iškasė griovius, padirbė kelius, bet užtat nuo pravažiuojančių imdavo po 10 kap. Nėkentė labai vagių ir skriaudos niekam nedavodavo, o visuomet į teismą patraukdavo. Šit ir dabar važiuojo į teismą su P. — dėl medžioklės. Vos pavaziavus kokiuos 300 žingsnių nuo namų — buvo nušautas, atimta 50r., revolveris ir laikrodėlis. Piktadarys buvęs vienas, bet dar nesuėketa, kas tai toks.

Rozalinas, Pan. apskr. Džiaugiamės sulaukę į ligonbutį gero gydytojo. Tai p. Tikuišis, lietuvis, mylis savo kalbą ir kraštą. Ligoninių lietuvių pilnas ligonių. Gydytojas išsykio visų širdis pavėrgė lipšniu su ligo niais apsiėjimu. Prie tam gi nebrangininkas, o biednuosius ir veltui pagydo.

Dusmėnis (Trakų pav.). Pas mus tokios naujienos. Viena mokykla, vaikų joje prisirenka iki 40; kiti jų visai nesupranta rusiškai, bet

mokytojas rusas. Praėjusiais metais gyventojai buvo padavę prašymą, kad jiems duotų mokytoją lietuvi, bet lig šio laiko jokio atsakymo nesulaukė. Sodžiūose vaikus mokina lietuviškai. "Blaivybės" draugija pradeda tvarkytis, jau burelis — arti 400 žm. Bažnyčia visai pasenusi, medinė. Klebonas ir parapija nori pradėti statyti naują, bet truksta pinigų. Jaunimas jau pradeda busti iš miego.

Ebutoniai (Pan. pav.). Sodžius nemažas, gyventojų arti šimto. Laikraščių tepareina tikrai "L. Uk." ir "Vien." po vieną. Jaunimas ištisai maudosi degtinėje. Turime tris smukles. Pasigers ir eina galvų skaldyties (prisitaikę gelažgalius ant virvelės).

Vilkaviškio pav. (Suv. rėd.). Nėgana to, kad visos straikų laiku iškovotos lengvomybės ir algos padidėjimai panaikinti, bet kai kurie dvarininkai įveda dar ir kitus apsunikinimus. Perreitaus metais kai-kuriuos dvarus atpirkio iš Lenkijos atvykę dvarininkai, ir savo "madas" įvedė.

Bajorų dvaro valdytojas, rodos, lietuvis, pereitais metais uždraudė savo darbininkams iki šv. Onai kiales leisti laukan (po šv. Onai gali leisti, bet reikia turėti savi piemenis) ir rinkti ar laukuos ar darže žaliąjį pašarą; užtai užmoka pinigais po 20 rublių. Beto da tas dvarininkas uždraudė kumečių vaikščioti tikrai apie kašarus. Šiais metais tokius reikalavimus žada įvesti ir kiti dvarininkai, o kaikurie iš jų reikalauja savo darbininkų, kad išsimokyti lenkiškai kalbėti.

Anot darbininkų, "buvo, buvo — o dabar ir dugnas išpuvo. Kaip pirmiau buvo, tai nors ir po truputį, bet vis turėjome uždaro, o dabar tai visados turėsime nedarytą lakti".

Giedraičiai (Viln. pav.). Mūsų valsčiuje becinant ar važiuojant išrodytų, jog šioj vietelėj gyventojai da nealkani dėl miško: matai ir miškus, ir krumpus, ir gojalius, laukai retkarčiais taipogi apaugę medžiais. Bet dėja! vietiniai valstiečiai turi važiuoti kur į didesnius miškus (nors ir tie didieji pradeda mažėti) ir ten jau pirktis sau reikalingų medžių.

Miškus perka žydai — vertelgos, prarenka geresnius medžius svetimiems parduoti, — kur netikė

sv. Juozapo darbininkų draugijos susirinkimas. Susirinkimas buvo nedidelis, nes dauguma sąnarių neatėjo. Iš atskaitos pasirodė,

mas šitoks — atmieruoja, atpiauna 9 aršinių ilgio ir vėl mieruoja colius, kartais gi tiktai pasižiuri ir nemieruog atiduoda — žinoma, kur blogesni: "pirk ir važiuok sveikas". Beržinių malkų sieksnis 8 rub., apušinių — 5 rub.

Plungė (Telšių pav.). Ligšiol mūsų krašte pirklystė buvo žydų rankose; pagal savo sutarimo jie ir temoka. Gyvena jie vienybėj ir reikalui atsitikus nepasigaili ir pinigų sumesti, kad kelią kitam pakirsti. Buvo toks atsitikimas, — pirmadieniais čia suveda karves parduoti; pasigirdo atvažiuojas iš Rygos pirklys, tuojau žydai sumetė pinigų ir užstojo kelią. Nebegirdėti, kad atvažiuotų kas daugiau. Vietiniai valstiečiai taipogi pragudrėjo, — nebeparduoda nepasvėre, kainas taipogi žino. Tikrai žydų da negali priveikti.

Matarnai (Naum. pav.). Sodžiūje gyvena 14 ukininkų ir 9 kampininkai — grtelininkai. Sodžius turi 64 margus bendros ganyklos ir miško. Dirbamoji žemė jau senai išdalinta vienasėdžiais ir miškas su ganyklomis — taipogi išdalintas, bet tiktai valdžios nepatvirtintas. Ūkininkai visai neduoda mažazemiams naudoties nei mišku, nei ganyklomis. Matai, mažazemiai gyvena ir priguoli atskirai prie dviejų kolonijų. Jiems atsako: "Jūs galite įieškoti miško ir ganyklų iš tų vienasėdžių, kuriam turite žemę pirke." Paklausi šitų, tai atsako: "Jūs iš mūsų pirkote tiktai laurus, miško ir ganyklų mes ne pardavinėjome". Vienas mažazemis turi ir vienasėdžio numerį, bet ganyklų ir miško negauna. Kaip mokesčius mokėti tai ir mažazemiams prisieina mokėti po 2 kap. nuo margo. Mažazemiai sujudo reikalauti, ar duoti jiems malkų ir ganyklų, ar mokesčio jie nemokės, nes dabar lygiai su kitais jiems reikia už visą žemę, ir dirbamąją ir nedarbamąją — miškus ir ganyklas, mokėti. Kas iš to išeis — nežinia.

Ūkininkai, kaip girdėti, pavasario sulaukę žada išdalyti mišką ir prašyti valdžios patvirtinti. Dabar visi stengiasi iškirsti visus medžius, kad kartais kitam nepalikyt. Atsistinka miške dabar daug kas. Vieni vagia, kiti gaudo — vaidai, muštinės, teisimai. Kovo ketvirtą naktį kas tai buvo užpuolęs J. Bielskį, šaudė... Kratos, suėmimai.

Panevėžys. Vasario 20 d. čia buvo visuotinis metinis šv. Juozapo darbininkų draugijos susirinkimas. Susirinkimas buvo nedidelis, nes dauguma sąnarių neatėjo. Iš atskaitos pasirodė,

praėjusiais metais pinigų draugijoje gauta 826 rub. 73 kap., išleista gi 612 rub. 90 kap., pinigų kasoje sausio 1 d. buvo 213 rub. 83 kap. Iš stambiųjų išlaidų pažymėtinos: kailių išdirbimo dirbtuvei įtaisyta išleista 318 rub. 35 kap. ir serganties draugijos sąnariams duota 111 rub. 10 kap. pašalpos. Draugijoje yra 117 sąnarių, praėjusiais gi metais išstojo 35 ir pastojo 25 nauji. Draugijos pirmininku išrinktas kn. J. Stakauskas.

Praeitais metais buvo nutarta išrašyti draugijos pinigais "Šaltinį" ir kitus laikraščius. Pirmininkas patarė išsirašyti "Rygos Garbę", kiti buvo dar bemėginę pasiulyti "Rygos Naujienas", bet jos buvo išpeiktos ir nepriimtos. Pileistas taipogi buvo klausimas ir apie kailių dirbtuvę, kad ten dirbtų meisteris — draugijos sąnarys. Pernai kailių dirbtuvė surinko 1748 rub. 50 k., taigi gryno pelno liko 214 rub. 50 kap.

Plateliuose ir Plungėje (Telšių pav.) žadama įkurti vartotojų draugijos.

Nemakščiai (Rescinių pav.). Vasario 9 dieną čia buvo vartotojų draugijos — "Vilties" susirinkimas. Apysvarstė metinę apyvartą ir išrinko naują valdybą. Pasirodo, kad draugijos sankrova gerai gyvuoja; — jai, galima sakyti, pirmutinei taip sekasi iš visų draugijų Žemaičiuose, nes sąkrovos vedėjas — sumatęs, darbštus ir numanęs savo darbą žmogus. Apyvartos per metus buvo 30 tukst. rub.; tar-nams, butas ir atsargos kapitalas 2,400 rub.; gryno pelno 1000 rub. Sąnariai — pajininkai gavo po 5 nuoš., už išpirktas prekes — 3 nuoš. Pirmais metais už išpirktas prekes duodavo po 6 nuoš., ir apyvarta buvo didesnė.

Vietiniams pirkliais — žydams V. D-ja labai bado akis, jie nesidrovį netgi mėginti papirkti; prieš susirinkimą jie platino visokias paskalas, kad V. D-ja žusiantis. Žmonelės, nejausdami žabangų, pradėjo atsiiminėti pajus, palikdami tik tai po 5 rub. Paskutiniame valdybos posėdyje nutarta neįiduoti pajų be visuotino susirinkimo.

Kurkliai (Ukm. pav.). 1909 m. žmonės buvo pradėję judėti, spiestis draugijos. Atsirado ir "Ukio rate-lis", ir "Blaivybė"; ir elgėtnamį rengėsi įtaisyti. Draugijos pirmais metais buvo veiklios, bet dabar visos snaudžia: neteko vedėjo.

Pilviškiai (Marijam. ap.). Vasario 26 dieną nedėdieny je Pilviškiuose "traktiernėje" kampe mirė nuo degti-

nės ukininkas Juozas Gir. iš Kr. kaimo. Mirusis galėjo turėti iš pažiūros kokią 40 metų amžiaus. Paliko visą savo šeimyną ant praskolin- to ūkio. Jau toks netikėtas staigos mirties atsitikimas čia ne pirmutinis. Per metus laiko apie Pilviškius numirė keli taip staiga, kaip J. G., tik tas tarp jų skirtumas, kad anie mirė ne smuklėje, bet savo namuose.

Aleksonis (Krosnos v., Kalvarijos ap.). Šis kampe- lis yra visai tamsus, nes to- li nuo bažnyčios ir nuo mo- kyklos. Žmonės norėdami mokyti vaikus turi samdyti daraktorius, nes mokykla bent už 10 verstų. Laikraš- čius skaito tik vienas žmo- gus.

Pavištaičiuose (Vištyčio valsč. Vilk. ap.) atidaryta nauja (katalikams) mokyk- la. Per daug metų vargo be mokyklos Pavištaičiuokų vai- kučiai, taigi dabar visi džia- usiasi, jog jau ir čia pasiekė šviesos spindulys. Tuo tarpu sandomas kambarys, o va- sarą rengiama statyti nauji namai mokyklai. Garbė pa- vištaičiuokams, kad rūpinasi savo vaikučių apšvietimu.

Pavasaris Lietuvoje. Snie- go visur jau mažai. Rugiai visur atrodo gerai. Žmonės su pašaru nelabai tesiskun- dzia, ne taip, kaip pernai pa- vasarį. Gyvuliai žiemą per- gyveno neblogai. Nuo ligų apskritai nedaug nukentėjo. „Šaltinis“.

Seduva (Šiaulių ap.). Iš- kilmingai sureista moterys- tės ryšių Juozapas Lubickas iš Vaidalonų sodžiaus su A. Glibiuke. Kadangi jauniki- priguli prie bažnytinio cho- ro, prie „Blaiivybės“ ir šv. Kaz. draugijos, taigi choras, keturiais balsais atgiedoja „Veni Creator“ ir mišias, klebonas pasakė prieš šliubą pamokslėlį, nurodė kaip pa- vyzdingas jaunikaitis savo keliu patraukia daug jauni- mo. Kaip blaivininko ir vestuvės buvo trumpos ir blaivios, kokių mažai teat- sitinka Lietuvoje. Nebuvo čia nei svočių, nei piršlių, nebuvo nei jokių ypatingų a- peigų-ceremonijų, pagaliaus ir muzika neturėjo čia vie- tos. Subėgo jaunimas, tarp kurių taipogi buvo giesmi- ninkų ir dainininkų, padai- navo gražiai tautiškas dai- nas, pasako tautiškus šo- kius, pasilinksmino ir visi padoriai išsiskirstė. Nematė nieks čia nei degtinės nei kitų stipriųjų gėrimų, per- tai ir svečiai buvo visi blaivūs, visi malonūs. „Šikšnos- parniams“ jei tik nepatiko tokios vestuvės.

Bepigu, kad visur būtų tokios vestuvės ir tokie sve- teliai, tad greit mūsų tauta taptų turtinga, ir Dievo pa- laima būtų su mumis.

Lietuvių draugijos. „Sau- lei“ leista įsteigti knygyną su skaitykla Debeikiuose ir Krakėse po atsakomybę De- beikiuose kun. Mikšio ir Krakiuose kun. Lukšo.

Ivairios. Atvažiuo iš Pa- nevėžio į Kauną K. M., kuri pribuvo Kauną 4 valando- je naktį. Paėmusi vežėją prašė, kad ją nuvežtų į ziti- čių draugiją. Vežėjas parei- kalavo tuojau nuvežti, ji neapsižiūrėjusi padavė 5 rublius. Vežėjas išvežęs į ko- kį priemiestį gerokai ap- draskė, išmetė ir nuvažiuo- sau. Sėdant į vežėją, ypač naktį, visuomet reikia paži- urėti vežėjo numerį. Mat mies- te vežėjai visi numeruoti.

Nevieronis (Karmelavos par. Kauno pav.). Pas mus kaimiečių tarpe atsirado slapta parduvinėjančių deg- tinę, todėl ir kaimo susirin- kimai neapsieina be girty- bės ir muštynių. Neviero- niškių negal pavadinti tam- siais, skaityti beveik visi mo- ka, daugumas neblogai para- šo. Pirmiausiai, vyručiai, ka- savokime tuos, ką nuodija mūsų jaunimą degtine, skai- tykim daugiau laikraščių. Pažiūrėkim į tuos namus, kur skaitoma doros knygos ir laikraščiai, ar nepamaty- sime skirto nuo tų, kurie nie- ko neskaity.

Pabaiskas (Ukm. pav.). Dabar jaunimas vakarais susirinkdamas paskaito laik- raščius, pasikalba apie tai, ką skaitė. Pirmą težiuno- vakaruškas ir netikusias kal- bas.

Kamorunai (Kalesninkų par. Lydos pav.). Žmo- nės pradeda susiprasti, jau- nimas ima skaityti knygas ir laikraščius. Šimet užsira- šė „Vienybė“, „Šaltinis“ ir „Spindulį“. Jaunimas su- seidamas gražiai pagieda ir padainuoja. Dieve padėk ka- moruniečiams ir toliau švie- ties.

Pelikai (Ežerėnų ap.). „Saulės“ mokykla jau užda- ryta čia, reikalinga būtų čia nors vienklesė mokykla, rei- kėtų, rodos, apie tai pasiru- pinti „Saulės“ skyriaus va- dovams, ir padėjęjų užtek- tų, bytik būtų geri norai. Dabar gi matyt nelabai pa- laikoma darbas a. a. kun. Žeimio, kuris skynė čia pir- mas tikejimiško ir tautiško susipratimo kelią.

Kurtavėnai (Šiaulių pv.). Naktį iš 27 į 28 d. vasario su- degė dideli namai, priklausę graipui Ziberkui-Pliateriui. Tuose namuose buvo „Sau- lės“ mokykla ir vartotojų draugijos krautuvė. Moky- tojas ir krautuvės užveizdė- tojas vos suskubo pakilti iš miego išbėgti. Spėjama, kad buvo kieno padegta.

Krinčinas (Pan. pav.). Vasario 27 d. pasimirė Dau- kinių sodžiujė a. a. ukinin- kas Aleksandras Malevičius. Buvo labai darbštus, blaivus ir maldingas žmogus, pavyz- dingas ukininkas, gražiai užauklėjo vaikus, mylėjo sa- vo tėvynę ir stėjo už pavar- gusius. Duok jam, Dieve, regėti amžiną šviesybę!...

Vilniaus gub. valstiečių ukių aprašymas. Caro vardo pramintos rusų geografijos draugijos skyrius, veikian- tis Vilniuje nutarė šią vasa- rą užsiimti Viln. gub. vals- tiečių ukių aprašymu. To aprašymo programą sustatė draugijos narys S. Vručevi- čia. Pagal tos programos tu- rės būti aprašyta ukininko šeiminė (kiek vyrų, kiek moterų, kas moka skaityti ir rašyti), kiek žemės valdo, kokios rūšies; koks ukis vė- damas; kiek sėjama javų, kiek sudorojama javų ir šie- no; kiek laikoma arklių, ra- guočių, kiaulių, avių, ožkų, naminių paukščių; kokios padarynės vartojamos; kiek pelnyjama pinigais; kiek iš- leidžiama; ar yra kur arti gydytojas; kiek mokesčių ir t. t. Tas ukių aprašymas bus pavestas liaudies mokyto- jams daryti. Ketina dar tą didelį ir svarbų darbą padė- ti dirbti žemės tvarkomosios komisijos nariai, girininkai ir mokesčius renkantieji in- spektoriai.

Linkuva (Panevėž. pav.). 50 metų sukaktuvių šventėn vasario 19 d. prisirinko pil- na bažnyčia žmonių, buvo pamaldos, pamokslas, po to neįėjom į dviklės mokyklą, kur buvo sienos ir paveiks- lai papuošti eglė vainikais ir šiaip eglės pastatytos. Žmonės susirinko iš 4 vals- čių: Linkuvos, Žeimelio, Pa- kruojaus ir Rozalino. Buvo tai vis žemiečių viršininko suvaryti: raštininkai, viršai- čiai, seniūnai, teisėjai, iš lin- kuviečių buvo senų vyrų, moterų ir vaikų daugybė. Mokytoja paskaitė rusiškai iš knygų, vaikai padainavo, pasakė sakmes, eiles. Bent 3 dainas ir 3 eilutes kalbėjo lietuviškai, paskaitų nebuvo lietuviškų, laike rusišką skaitymo žmonės senieji murtėjo, kad nieko nesu- pranta, bet mokytojas lietu- vis paaiškino, kad lietuviš- kai esą užginta. Laikė skai- tymų išsiskirstė žmonės į priesienį, šnekėjos, rukė pa- pierosus, kalbėjos: „Kad bu- tų skaitė lietuviškai, tai bu- tumėm supratę, ką skaito, o dabar eikim!“ Daug ir išė- jo. Dainavo rusiškai ir sak- mes sakė vaikai rusiškai, o po dainų lietuviškai padai- nuotų ir eilių lietuviškai pasakytų plojo rankomis žmonės, kaip „Bože Caria“ užgiedoję — visiems liepė atsisotiti ir tuom užsibaigė vakaras. Po giesmės rusas mokytojas dalijo vaikams caro Aleksandro II paveiks- lėlius. Aludės, monopolis ir traktierius buvo uždaryti, kol mokykloje buvo susirin- kimas. Taip tatai mėg šven- tėm vasario 19 d. baudžia- vos panaikinimo sukaktu- ves.

Kuliai (Telsių pav.). Vi- sas miestelis beveik vienų žydų apgyventas, nors yra ir vieno lietuvių sankrovėlė. Buvo susitvėręs ukio rate- lis, bet ir tas jau kaip ir mi- rė, nes niekas nedaro jokių susirinkimų. Reikalinga bu- tų vartotojų draugija... bet kas pasirupins ją įsteigti?

Pušalotas (Panevėž. ap.). Pušaloto parapija gana pla- ti: be viensėdžių ir dvarų 34 sodžiai su 500 ukininkų. Štai tų sodžių ir vardai: Pa- piškiai, Dičiūnai, Jekoniai, Sedekoniai, Medikoniai, Gailiūnai, Skaisgiriai, Šiau- dynė, Vytėnai, Valmonys, Matkunai, Jociūnai, Girpet- riūnai, Daglienai, Pagirupiai, Šniūrai, Jusėnai, Šermukš- niai, Jakubonys, Pabuočiai, Buožragys, Kidžionai, Šilo- niai, Azagai, Žaliapurviai, Staciūnai, Dragonys, Kups- tai, Pabervalkiai, Pazukai ir Daukučiai. Apšvietimo reikaluose pušalotiečiai sto- vą žemai, nes stoka uolių darbininkų — šviesos sėji- kų. Intelligentų tėra tiek, kiek ant vienos rankos pirš- čia. Raštininkas ir mokyto- jas — lietuviai, bet nelaimė, nelemta jiems darbuotis vi- suomenės dirvoj...

Laikraščių skaitymas tarp mūsų ukininkų šimet dvigubai pasididino; tam tikslui karštai pasidaravo gerb. kamendorius. Žinoma, daugiausia pareina „Šalti- nis“, „Vienybė“, „Spin- dulio“.

Nežinau ar visur taip el- giasi moteris, kaip čionai: priverstos, kad ir ima koki laikraštį, tai tik dėl „for- mos“, gal kita nei pasižiū- rėti nepasižiūri arba sekly- čių sienas ir skrynų viršus laikraščiais nupildo. Yra ke- ltas prasilavinusių vaikini- kuris, išalkę, godžiai skaity- tų, tik nelaimė neturi kaip,

nes tėvai neparkalbami. Ap- skritai imant, vis dėlto iš at- žvilgio į laikraščių skaity- mą, pušalotiečiai nepaskuti- nę vietą užima; nes kiekvie- name kaime rasi nuo 2—7 egz. įvairių laikraščių. Su- lig senųjų tai aišku: vien- balsiai agituoja, — jog iš skaitymo duonos nevalgysi. Tik, sako, dykaduoniams, kurie neturi darbo, priguli „liežuvis laužyti“. Ačiū Dievui, pastaruoju laiku to- kių „išminčių“ mažai beli- ko. Reikia da priminti apie vieną, butent: valstiečiai, leidžiami vaikus mokslan, iš- anksto skiria jiems buti ku- nigais, sako, — žmogus, o in- žinieriai — valkatos... Miestelyje jokio knygynė- lio ar skaityklos nėra.

Lentupis (Švenčionių pa- viet.). Koks mūsų krašto žmonių apšvietimas supras kiekvienas iš čia aprašytų atsitikimų. Vasario 7 d. va- žiavo iš Lentupio namon į Švenčionis gydytojas Orlo- vas. Buvo naktis. Pakilo puga. Dangus su žeme mai- ūyte maišėsi. Daktaro veži- kas suklydo kelią ir įsigru- do taip sniegan, jog arklys iškinčytas savo speka pasi- kelti negalėjo. Vežikas pa- metęs daktarą ir arklį lau- ke, pats nuėjo į Popelikosų sodžių prašyti pagalbos. Bet kas tau duos pagalbą? Nak- tis... niekas nei keltis ne- sirupino ir tik ant rytojaus, kaip išaušo, 8 valandas per- sėdėjęs pusnyje, daktaras susilaukė žmonių. Arklį pri- sėjo net arkliais iš pusnio gabenti.

Vasario 8 d. Vilniaus ap- skričio teismas teisė Šven- čionyse baltarusių laikraš- čio „Naša Niva“ korespon- dento J. Jakubavičiaus už- mušėją. Girdėti buvo tarp žmonių kalbos, rodančios aiškiai, kaip vėlionį Jakuba- vičių žmonės čia nekenė vien už tai, kam jis apie Len- tupį korespondencijas rašy- nėdavo.

Užmušėjas T. Klimaševs- ki yra nubaustas vien vie- nais metais kalėjimo. Kaip baltarusiai taip ir čionykš- čiai lietuviai raštų nekenčia, arba apie knygas ir raštus jokio supratimo neturi. Jei kas kokią nupeka — tai ne- bent maldaknygę. Yra čia mėginimai daromi nešioti lietuviams lietuviškas kny- gas ir namus... bet kol kas iš tokio mėginimo naudos nėra. Niekas neperka.

Tarp girių pramonininkų. Šiaur. vakarinio krašto gi- rių pramonininkų sąjungos visuotinas susirinkimas bu- to Vilniuje šiomis dienomis. Narių susirinko labai daug: buvo atvykusių iš Kauno, Minsko, Slomimo ir t. t. Svar- biausias klausimas tame susi- rinkime nagrinėjamas buvo Šiaur.-vakarinio krašto gi- rių pramonininkų taupomai- skolinamosios draugijos įku- rimas. Nutarta, skolinti vi- siems tos busimosios drau- gijos nariams. Svarstomas da- buo sumanymas įtaisyti uostą Tilžėje ir ekspedici- jos kantonas Smalininkuose. Buvo da nutarta už dviejų mėnesių, sušaukti nepaprast- ū visuotinę susirinkimą, kuriame tarp kito ko keti- nama svarstyti tos sąjun- gos narių šelpimos draugi- jos klausimą.

Kaip matome susirinki- mas svarbus, nutarimai da- svarbesni ir rodantys didelį tos sąjungos gyvumą. Ta- riama ir svarstoma čia bran- giausio mūsų šalies turto, mūsų girių ir miškų likimas, jų išnaudojimas... O ką gi

mės lietuviai apie tai žino- me? Ar tas mums tarp tų girių augusiems rūpėti ne- turi? Juk pirklių ir pramo- nininkų yra ir lietuvių, ko- dėl jie nepasirupina naudo- tis tuo iš ko svetimtaučiai mūsų krašte minta ir sau- taupomai — skolinamąsias draugijas įkurti įstengia? Argi musiškiai mokėtų vien pasipelnę iš Lietuvos išsi- danginę?

Šiauliai. 13—III buvo vi- suotinas „Varpo“ Dr. susi- rinkimas dėl remonto nau- jai nusamdyto buto. Apie kalbas ir nutarimus daug ne- rašysiu. Tik patėmsiu, jog atsirado ir tokių narių, anot kurių „Varpui“ nėra taip labai reikalinga nuolatinė gera scena, kur būtų galima vaidinti nevien menko turinio, bet didesnius ir rimtes- nius veikalus. Čia privesiu vieno kalbėtojo žodžius: „Jei nenorite sutikti, jog „Varpui“ būtina reikalinga gera scena vaidinimui ir koncertams, tai belieka pas- tatyti žalius staliukus, už- vesti bufetą su svaiginan- čiais gėalais... ir iš dra- mos-muzikos draugijos pa- daryti kokią tai kluubą...“

Nutarta naujame bute pa- didinti salę ir įtaisyti nuola- tinę, gerą ir nemažą sceną. Susirinkime dalyvavo ne- mažas narių skaičius. Matė- si keletas darbininkų. Visi lietuviškai šnekasi. Kaip tai keista ir nemalonu daro- si, jog laike susirinkimo kai- kurie Valdybos nariai, tarp savęs pasitaria „po svoje- mu“ — lenkiškai, o į susirin- kusius prabyla „mužiški- kai“ — lietuviškai.

Telšiai. Apšvietimo mi- nisterija atsisakė Telšių vy- rū gimnazijai suteikti val- diškąsias teises. Patarė stengtis išgauti teises vien mokiniams.

„Liet. Žinios“.

Korespondencijos.

EAST ST. LOUIS, ILL.

Šiltas, malonus pavasa- rio vėjalis gaivina ir mūsų lietuvių ir tarsi kitais žmo- nėmis virsto. Turime gražią, didelę bažnyčią, ir ji šven- tadieniais kimšte prikimšta žmonių. 30 d. kovo apvaik- ščiota naujų stacijų pašven- tinimas. Šventino jās Be- llevillės vyskupijos genera- liškas vikaras, J. M. Msgr. G. Cluse, o lietuviškas mal- das ir apdūmėjimas skaitė Springfieldo klebonas kun. Čiuberkis, giedojo-gi viet- nės mokyklos vaikučiai, va- dovaujami mokytoju M. Budruno ir Elzbietos Čip- liauskiutės. Antrytojaus prasadė 40-ties valandų at- laidai, į kuriuos pribuvo net 10 kunigų svečių. Verbų ne- deldienį ir gi du kunigu tu- rėjome, o aukų sudėta dvi- gubai daugiau už pereinus metus. Verbų popietė šv. Jurgio draugijos 17 narių, munduruose, mokiniai mus- tros, kad per Velykas atsa- kančiai galėtų dalyvauti apeigose.

Minėtoji šv. Jurgio d-ja per atvelykį, 23 d. balan- džio, savo patrono dieną ap- vaikščius 50 metų sukaktu- ves baudžiavos panaikini- mo Maskolijoje, o sykiu ir Lietuvoje. Iki piet visi mel- sūs bažnyčioje, o ant dviejų popietų nuo bažnytinės sa- lės gražioje tvarkoje mar- šuos į Sam Yociss svetainę, 537 Collinsville Ave., kur

gražiai pasilinksms. Tiki- masi tą dieną naujų narių draugijon įstosia.

29 d. balandžio lietuvių benas po Jono Krevo vado- vystę rengia ant Sam Yociss svetainės puikų koncertą, kuriam užsibaigus bus ba- lius, tik gaila, kad su svaig- ginančiais gėrimais ir dar subatvakaryje.

9 d. bal. per Jaunuome- nės d-jos susirinkimą viet- nės klebonas kun. Gadeikis padavė sumanytą, kad su- tvėrus kooperatyvišką krau- tuvę, bet draugija tame su- sirinkime nespėjo klebono išnimimą apsvarstyti ir ka- nors nutarti. Bus sušauktas extra susirinkimas. Kitą syk' apie tai pranešiu.

Žemaitis.

SCRANTON, PA.

(Nuo mūsų korespondento). Balandžio 7 d. ištiko bai- si nelaimė „Price-Pancoast“ kasykloje ties Throop, Pa. Kasykla pridera Scranton Coal Co., bet lietuviai vadi- na ją „Rupu“ arba „Repa- rėde“ (iškreipta iš angliško „Rough — and — Ready“). Nuo Scranton miesto rube- žių (City-line) iki tai kasyk- lai ima nueiti 20 minutų lai- ko.

Buvo tai pėtyčios rytas, Sopulingos Motinos šventė. Vieni, likę namie, rengėsi į bažnyčią, kiti leidosi į ka- syklą, kaip bent kokią die- ną. Apie 12 valandą kilo gandas, kaip perkuno trenk- smas: „Throop kasyklos de- ga! Žmonės, mulai ir t. t. liko po žeme!... Automobilai, vežimai, tramvajai pilni žmo- nių, skubinasi į Throop. Vi- sur sumišimas, lyg paskuti- nėje dienoje. Trumpu laiku į 10 tukstančių žmonių ap- stojo kasyklą. Pradėjau klausinėti, kas, kur, kaip pasidarė po žeme. Paaiškė- jo štai kas:

Apie 8 valandą išryto vie- nuose iš dviejų mašinų na- mų, kuriuos prižiūrėjo tik vienas mašinistas, pasirodė ugnis. Namai buvo mediniai, pilni vatos, skudurių, alie- jaus ir kitokių reikalingų mašinų šveitimui daiktų. Tatgi nėra ko stebėties, kad nei mašinistas nei pašaukti ugniagesiai neįstengė ug- nies numalšinti. Po trijų va- landų ugnis pilnai išivyra- vo, o kasyklos dirba.

Tik apie 11 valandą su- stabdė darbą ir liepė angli- kasiams išeiti laukan. Dir- bantieji toliau spėjo išsigel- bėti, bet tie, kurie dirbo ar- čiau prie mašinų, užtroško. Bosas ir fajerbosis ėjo per- sergėti darbininkų, kad gel- bėtusi, bet ir patį krito pa- kelyje negyvi. Gazai, karšči- dumai ir pati kaitra staiga numarino visokią gyvybę. Galima sakyti, kad tie kan- kiniai be jokio sopulio ir skausmo atsiskyrė su šiuo pasauliu.

Po viduknakčio 2 valan- dą 8 balandžio pradėjo ne- gyvelius kilti iš kasyklos. Suskaičyta 72 darbininku ir vienas anglas, gelbėtojas — Joseph Evans. Visų veidai išrodė romus, kaip miegan- čių, tik vienas buvo apdegęs, o kitam galva praskelta.

Nabašninkai buvo įvairių tautų: daugiausiai lenkai, slavokai, magarai, anglai; lietuvių buvo tik šeši, iš jų Šalčiaus kunas (Šalčius pa- vėjo iš Suv. gub., Marijampo- lės pav., Antanavo gmi- nos) dingo nežinia kur (Šal- čius niekur neprigulėjo). Kiti visi palaidoti šv. Juoza po kapinėse, kurios guli gre- ta Pancoast kasyklos. Lie-

tuvių vardai šitokie:

1. Milijonas Jonas, 42 me- tų, vedęs, paliko moterį ir 3 vaikučius 7—2 metų am- žiaus.
2. Baliekas Matas, 35 me- tų, vedęs, paliko moterį ir 1 vaiką 7 metų.
3. Jonas Plioplys, viens- typis, 24 metų, iš Suv. gub. Marijampolės pavieto.
4. Klimkevičia Juozas, viens- typis, 22 metų, iš Suv. gub., Naumiesčio pav., Pa- nemunės parap.
5. Dičkis Mykolas, iš Suv. gub., Marijampolės pav., Garlevo parap., vedęs, pali- ko moterį sunkiose dienose. Našlių ir našlaičių šelpi- mui renkamas fondas.

Kas kaltas?

Vieša opinija kaltina kom- paniją, kad

- 1) dvi mašini, viena nuo kitos atstu 100 pėdų, prižiū- rėjo tuokart vienas darbi- ninkas, kuomet visados bu- davo du;
- 2) ugniai pasirodžius, kompanija leido dirbti dar- tris valandas ir kad ugnia- gesiai negalėjo ugnies už- lieti, tuokart tik liepė ang- liakasiams išeiti laukan. Kompanija teisinasi, kad da- vusi žinią darbininkams te- lefonu, bet kas patvirtis: juk jie negyvi!

Tuo tarpu eina tyrinėji- mas, kurį veda pavieto ko- roneris, valstijos vyriausy- bė ir Suv. Valst. valdžia, kiekviena instancija sava- rankiškai.

Nušuostyti arašoms 35 našlės ir 123 vaikams ren- kamas fondas. Aukos plau- kia gausiai. Šiandien jau su- rinkta \$55,000. Jei susirinks didelė suma, kuo komitetas pasitiki, tai bus įsteigtas au- žinas fondas šelpiti našles ir našlaičius angliakasyklų au- kų.

Tie, ką dirbo toliau nu- mašinos, spėjo išsigelbėti. Ignas Rutkauckas su ki- devyniais išėjo laukan, seniai jau išdirbtas ka- las.

Kad ugnis buvo suarki, matyti iš to, jog dešimtis gra- rų su anglimis sudegė gry- nai ant kelio. Šeši mulai taip-pat krito negyvi ant kelio.

Angliakasiai ką prie dar- bo veikė, tokioje pozicijoje ir mirė. Vieną rasta, bekan- dant duoną: duoną laiko prie burnos su ranka. Kitas nosį su skepetaite šluosto. Kiti pikius arba spatus lai- ko, durių sargai prie durių sukniubė...

GILBERTVILLE, MASS.

Svarbiausia mūsų naujien- na tai kad 24 dieną šio mė- nesio prasidės lietuviškos misijos.

Oras pas mus atšilo. Žole- lė ima želti... Artojai ima noragų ieškoti.

BALTIMORE, MD.

13-tos kuopos S. L. R. K. A. Reikalai link XXVI seimo.

Pagarsinus klebonui baž- nyčioje, kad bus 2 balan- susirinkimas Susiv. L. R. K. A. k. p. tuojaus po mišparų, pribuvo nemažas narių skai- lius. Atidarius J. Vasiliaus- kui susirinkimą, tapo pra- nešta visiems nariams, kad- jaus parupinta delegatams viešbutis, teatrui ir koncer- tui salė, taipgi seimo sesi- joms salė, po lietuviška baž- nyčia ir suolektuota ap- garsinimų programa už \$60.00 suviršum; raginta u- rrius, kad užsiskaitų Susi-

klelius. Keletas užsisa- Paduota svarstyt įneši- i Seiman, bet palikta se- ūiam mitingui, apsimas- gerai. Ant pabaigos pra- ta, kad teatrališka dr-ja sakė lošt teatrą iš prie- ties, kad kun. J. Lietuv- as griežtai atsiskakė S. L. Seime dalyvauti ir savo žnytinį chorą leisti dai- ot per minėtąjį seimą už , kad tojo susivienijimo ganas niekina Dievą, ra- damas maža raide, išjuo- tikėjimą ir kunigus ir t. Už tai tautiečiai norėjo ukelti armyderį tarp 13-tos uopos S. L. R. K. A. narių teatrališkos draugijos. as jiems nepasisekė ir teat- r. dr-ja vėl sutinka lošti. 6 balandžio buvo pavyz- lingas pagrabas, Antano Vaitiekuno, kuris a.a. prigu- ėjo į kareiviską šv. Kazi- ūiai su muzika atlydėjo į aųžnyčią ant mišių, ir išlei- ėjo ant kapinių. Žmonių buvo pilna bažnyčia. Klebo- nas pasakė labai graudų pa- mokslą, taip kad visiems veržėsi ašaros iš akių. Kitas da pirmą sykį buvo girdėjęs prie numirėlio graudų beno griežimą. Ir kunigas pagy- rė draugystę, kad savo na- rius gražiai palaidojo.

19 kovo Antanas Kleige- ris, pasigėręs, šovė į 5-kių metų vaiką Joną Stočkutį užtai, kad vaikas girtuok- liui besitrunkant žadėjo po- liemoną parvesti. Pataikė į veiduką. Kulka nesiekdama kaulo, išėjo pro ausį. Klei- geris da būtų šovęs, bet kiti sugriebė girtuoklį, apdaužė ir suareštojo, o vaiką į ligon- butį nuvežė; pasveikė. Klei- geris 24 metų. Dvi sesutės— bedievybė ir girtybė — mus' jaunikačius paverčia tigrai- s, kurių neverta nei prie- taūtos priskaityt, tik tai ku- rėjų takais ožius vaikyt.

J. K.

BROOKLYN, N. Y.

Mūsų bažnyčioje 2, 3 ir 4 d. balandžio buvo labai iš- kilmingai apvaikščiojami 40 valandų atleidai. Gražiai pa- rėdytas altorius ir pilna baž- nyčia žmonių idarė didelį į- spūdį. Musų gerbiamiems kunigams pagalbon teikėsi pributi šie kunigai: J. Že- bris iš New Britain, Conn., B. Žindžius iš Elizabeth, N. J., V. Staknevčius ir kun. M. Petruskas iš Newark, N. J., M. Šedvydis iš Bayo- mne, N. J., A. Milukas iš Philadelphia, Pa., B. Mole- kaitis iš Albany, N. Y., A. Degsnis iš Utica, N. Y., A. Kodis iš Central Brooklyn, N. Y., A. Jarka, F. Wila- mowski, A. Silvestri, A. Ca- litri iš Brooklyn, N. Y., L. Wysiecki, lenkų klebonas iš Brooklyn. Pamokslus sakė kunigai: A. Kodis, B. Žin- džius, M. Petruskas, M. Šedvydis ir A. Deksnis. Lai- ke mišių ir mišparų vietinis choras labai gražiai pagiedo- jo. Laikė mišių 9 val. giedo- jo labai gražiai vietinės moksloinai vaikai ir mergai- tės. Išpažinties išklaudyta 1,200 suviršum.

Velykas perleidome gra- žiai. Po prisikėlimo Viešpa- ties Jėzaus iš grabo buvo procesija, kurioje dalyvavo 150 baltai pasirėdžiusių mer- gaičių su žaliais vainikais ant galvos. Žmonių buvo prisigrudus bažnyčia. Links- ma buvo tečiaus ne visiems. 13 d. šio mėnesio numirė Sil- vestras Šiugėda, da jaunas vaikas, sirgęs ilgesnį lai- ką džiova. Paliko nuliudime savo seserį ir kitas gimines. 14 d. šio mėnesio numirė

Juozas Baniulis, sirgęs vos keturias dienas plaučių už- degimu. Paliko nuliudime moterį, kurią tik tris mėne- siai, kaip buvo vedęs. Lai- dotuvės abiejų numirėlių atsiliko antrą Velykų dieną. Amžiną atsilį tegul jiems Viešpats Dievas suteikia.

Parapijonas.

KINGSTON, PA.

Šiame laike pas mus vi- sose dirbtuvėse dirba labai gerai.

Nauji altoriai jau atėjo, šią savaitę gal sustatys ir per atvelykį busias pašven- tinimas. Nauji aukurai, už kuriuos užmokėta \$3,000,00 didžiai papuoš mūsų bažny- tėlę.

WILKES-BARRE, PA.

Daug visokeriopų naujie- nų pas mus buvo, bet visi lietuviai taip užimti, kad ir surašinėti nebebuvo kam. Prieš Verbas per devynis vakarus buvo laikomi para- pijos fairai naujosios baž- nyčios salėje. Visi atsilan- kiusieji gėrėjosi erdvia sale, nors da neišpaigta. Fairams buvo parinkta gražių daiktų. Biznis ėjo puikiai. Peln- pasidarė apie du tukstančių dolerių. Patis brangiausi daiktai tapo neišleisti, tatau neužilgo vėl per tridienę bus lietuviškas jomarkas.

Balandžio 12 d. palaido- tas Andrius Revuta, 45 me- tų senumo. Paliko moterį ir 4 vaikučius našlaičiais. Na- bašnikas gimęs Ponkiškių kaime, Kalvarijos pav., Su- valkų gub. Mirė kasyklų džiova.

Ketverge prieš Velykas kasyklose anglis puldama sulaužė Petrui Acevičiui ko- ją. Mirtis negresia, bet kaip bus su koja nežinia. Serga Mercy ligonbutyje.

P. Vincas Kvietkauskas, vienas seniausiųjų lietuvių šiame mieste, išgyvenęs čio- nai 25 metus, nemažai pasi- darbavęs organizuojantis parapijai ir visuomet buvęs veiklus tarpe lietuvių darbi- ninkas, prakilnus tautietis, karštai mylintis Lietuvą, prieš Velykas persikėlė į Pittstoną ir laikys tenai ho- telį.

Šį mėnesį kasyklose dirba kas dieną. Pavasaris nepa- prastai šaltas, kitais metais apie šį laiką kur kas šilčiau budavo.

Gegužio 1 d. bažnytinis choras ir Plymoutho daini- ninkai turės koncertą ir ba- lių Loomis'o salėje.

SVARBU- ŽINOTI.

Turime atspaudę šv. Ro- žančiaus tajemnyčias. Pen- kiolika tajemnyčių kainuo- ja 10 centų. Kalbantieji Ga- venioje rožančių tepasirupi- na parsitraukti tajemny- čias. Adresuokite:

"Draugas"

314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kas reikalauja

austinių (krajavų) škaplierių Panos Šv. ir Šv. Traicės, gali gauti pas mus visada. Mes išdirbame ir reikalaujantiems pasiūlėm porą ant pažiuos.

Mrs. A. Smailienė,
2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

Iš Visur.

PRANCUZIJA.

Riaušės dėl šampano.

Marne'o ir Aube'o depar- tamentuose riaušės vis dar nesibaigia. Šimtai tukstan- čių bonkų šampano jau su- daužyta, į atsiųstus gražinti tvarką kareivius mėto- mos bombos, du karišku ae- roplanų sunaikinta... Riau- šių vadai: Dubois ir Lagache suimti.

Už ką tos riaušės?

Gi už šampaną. Tiksliai kalbant, vyno darytojai ke- lia sumišimus dėlto, kad žmonės reikalauja daugiau šampano, nekaip jie gali pa- daryti.

Trumpai kalbant, istorija šitokia.

Dar ne taip labai seniai, pirm kokių 30 metų, kiek- viena firma išdirbinėjo šam- paną iš vynuogių, augintų ant savosios žemės. Tuomet viename tik Venteuil'yje buvo 200 atskirų vynuynų. Išdirbtąjį vyną pirkto noriai Epernay'o ir Rheims'o pir- kliai, mokėdami augstas kai- nas. Bet paskutiniu laiku viskas atsimainė. Pirkkliai susimanė būti vynuynų savininkais. Tat-gi pradėjo pirk- ti žemės nuo vyno darytojų, patis auginti vynuoges ir sunkti vyną. Viršminėtame Venteuil'yje iš 200 atskirų vynuynų pasidarė tik 40. Vyno darytojai, žinoma, nenorėjo skirties su pelningo- mis žemėmis, bet pirkkliai pradėjo gaudinti juos filok- sera (vabalėliais, graužian- čiais ir naikinančiais vyno medžius). Vieni gaudinimų išsigando ir pardavė savo vynuynus syndikatai, kiti gi nepabijojo grąsinimų.

Bet štai kas išėjo: Syndikatai, sykį įgiję vy- nynus, pradėjo traukti vyną iš kitų Prancūzijos ša- lių, tą vyną pervarinėti per šampano procesą ir parda- vinėti jį, kaip tikrą šam- paną. Žinoma, kad šampa- no firmos galį išdirbti me- tams tik 60,000 galonų šam- pano, bet parduoda keturis milijonų galonų. Be to, ke- leriais pastarais metais vyn- uogės neužderėjo, o čia žmonės pradėjo reikalauti, vis daugiau ir daugiau to brangaus gėralo. Tuo pačiu laiku vokiečiai pradėjo par- davinėti netikrą, dirbtinį šampaną. Tokiu būdu nu- stota žinoti, ką žmogus ge- ria: tikrą ar dirbtinį šam- paną. Į reikalą prisiėjo iš- kišti valdžiai, nes senį šam- pano darytojai pradėjo bai- siai rugoti. Valdžia tat nu- sprendė, kad šampanu tegu- li vadinties vien tie vynai, kuriuos išdaro Marne'o de- partamente. Aube'o depar- tamento vynas nustojo tei- sės nešioti šampano vardą. Iš to piktumas, riaušės ir vyno naikinimas. Tuomet parlamento komisija, kad nutildus piktumus, nuspen- dė, kad visi vynai, išdirba- mieji žinomų procesu seno- sios Šampanijos depar- tamentuose, gali vadinties šampanu. Ir vėl kilo rugo- nės, nes tuomet šampanas būtų suskirstytas į penkias rūšis: Marne, Aise, Aube, Seine et Marne ir Haute Marne. Užpyko labiausiai Marne'o gyventojai ir tai už tat, kam Aube'o vynalius leista vadinties šampanu.

Yra viltis, kad kariumenė veikia numalšys riaušes, su- gražis tvarką, o šampano da- rytojai nusiramis šiaip taip. Tai mat kas darosi dėl ka- rališko gėrimo!

Naujienos iš Amerikos.

Žymus Amerikos pilietis pasimirė.

Cleveland, Ohio. Praeitą savaitę pasimirė čia ilgai pa- sirgęs buvęs ilgus metus Cleveland'o miesto majoru Tomas L. Johnson, pragar- sėjęs visoje šalyje kova su tramvajų kompanijomis už 3c. važinėjamą karais iš vie- no į kitą miesto kraštą. Sa- vu laiku Johnson'as buvo turtingas, turėjo bent tris- dešimt milijonų dolerių anglies kasyklose ir pabri- kuose, bet kovodamas su minėtomis kompanijomis žmonių gerui, beveik viso turto nustojo.

Valdant jam Clevelandą, vadinta jį geriausiu majo- ru geriausiai rėdomo mies- to. Mirdamas tepaliko pa- čiai ir dviem dukterim tik apie du šimtu tukstančių dolerių. Palaidotas ant New York'o kapinių, kur jo tė- vai, vienas kudikis ir ge- riausias draugas—mokyto- jas seniai ilsisi amžinu mie- gu.

Atminė ką reiškia sfinksas.

Boston, Mass. Harvard'o universiteto profesorius Geo. A. Reisner, kuris pra- leido daug laiko Egipte ty- rinėdamas archeologijos lie- kanas, tvirtina atidengęs sfinkso paslaptį, ko kiti mo- kyti vyrai neįstengė iki šio- lei padaryti. Pasak Reiser- rį sfinksas esąs pavėkslu Chefreno, karaliaus ir gar- sių Egipto pyramidų sta- tytojo, gyvenusio 2850 me- tų prieš Kristų. Reiseris sako, jis išskaitęs kokius ten hieroglifus ir iš jų dsi- žinojęs sfinkso paslaptį.

Žemės drebėjimas Meksike.

Tuscon, Arizona. Sulyg- pranešimų keleivių, atvyk- stančių į šį miestą nuo Va- karinių Meksiko pakraščių. Meksiko provincijoje Sina- loa buvęs smarkus žemės drebėjimas, patraukdamas daug medžiagiškų nuostolių. Be to sužeista nemažai žmo- nių. Artesnių žinių dar ne- gauta.

Studentai nenori klausyti Crane'o prakalbos.

Pasadena, Cal. R. T. Crane, milijoninis Chicagos pabrakantas plieno ir gele- žies išdirbinių, rengėsi lai- kyti prakalbą Occidental universitete. Studentai bet griežtai atsiskakė klausyti tos prakalbos, nes Crane'as pirmiaus kur kitur lajkyto- se, išsireiškęs, buk specifi- jališkas augstas išsilavini- mas vaikiniui nėsas reika- lingas ir nei kiek nedaras jį tobulu. Crane'as norėtų ma- tyti jaunuomenę vikresnė ir neprisigulminga, nors joje visai nebutų artistų, litera- tų, lingvistų ir kitų speci- jališką mokslą užbaigusių asmenų.

Skrybelninkų byla.

Danbury, Conn. Kiek lai- ko atgal skrybelių pabrikan- tų draugija laimėjo bylą su skrybelninkų unija, kuri tuomet užmokėjo pabrikan- tams \$232,240.00 atlygini- mo už skrybelninkų straiiko palaikymą ir firmų boikota- vimą. Tečiaus apeliacijos teismas išrado kokias ten techniškas klaidas pirma- me procese, ir skrybelninkų byla su pabrakantais turės išnaujo būti perkratytą.

Savctiškas Laiskanešys.

Rado seną pinigą.

Lancaster, Ky. James Layton iš Point Link, Ky., yra savininku ispaniško si- dabrinio dolerio, padirbto 1428 metuose, arba 64 me- tus prieš atidengimą Ame- rikos per Kolumbą. Layton rado tą dolerį se- name sienojuje savo sugrau- tųjų namų.

Sidabriniai doleriai iš 14- 28 m. retai užtinkami net pačioje Ispanijoje, už tai Layton tikisi parduoti ras- tąjį kokiame muzėjui už aug- štą kainą.

Pažvelgtina mirtis.

Edwardsville, Ill. Perei- tą savaitę umai mirė Mi- chael S. Link, buvęs Illi- nois'o valstijos legislatus narys, įpainiotas į senato- rių Lorimero priešrinkinius švindelius. Link buvo svei- kas ir prieš vakariene norė- jo išsimaudyti. Ilgai nesu- laukdama pati nuėjo maudy- nėn ir rado vyrą jau negyvą — mirusį nuo apopleksijos. Linko šeimyna tečiaus rei- kalaus, kad gydytojai ge- rai ištyrtų ar jis mirė tikrai natūrališka mirtimi.

Nabašnikas buvo svar- biausiu liudytoju Lorimerio byloje, pats gavęs tukstantį dolerių už savo balsą.

Tai antras paslaptingas mirties atsitikimas turinčių sąryšį su garsaus Lori- merio byla.

Išteisintas žmogžudys vėl papildė žmogžudybę.

Jackson, Ky. Visai dar neseniai išteisinta tulą Anse White'ą, kuris užmušė savo draugą Joną Abnerą, nes buk jis tik gynėsis nuo jo. Šiomis dienomis White su- signečio su kitu savo drau- gu ir ištraukęs revolverį iš kišenius nušovė jį ant vie- tos. Žmogžudybę papildė vi- sai šalta, taigi šįsyk nuo už- tarnautos bausmės nebeišsi- suks.

Sugavo vaikų vogikus.

East Las Vegas, N. M. Porą savaitę atgal pavogta turtingo advokato dviejų metų sunelis A. T. Rogersų ir pareikalauta \$12,000 iš- pirkimo. Tėvai išmokėjo tą sumą ir paskyrė \$20,000 do- vanų tam, kas sugaus va- gis. Savaitė praslinkus su- imta tulas Joe Wiggins, ex- kalinys. Prie tyrinėjimo pa- sirodė, kad Wiggins'ą pa-

Pastarųjų laikų didelės ne- laimės angliakasyklose.

Lund Hill, Anglijoje, vas. 19, 1857 m. 189
Pocahontt, Va., 1884 307
Nanaimo, Vancouver, geg. 4, 1887 170
Duer, Belgijoje, lapkr. 13, 1888 121
Andueries, Belg., kovo 11, 1892 200
Johnstown, Pa., liep. 11, 1902 112
Hamah, Wyo., birž. 30, 1903 200
Harwick, Pa., saus. 28, 1904 189
Pas-des-Calais, Franc., kovo 10, 1906 1,000
Fairmount, W. Va., kovo 23, 1906 100
Cananea, Mexico, bir. 1, 1906 100
Darr kasykloje, Pitts- burg, gr. 20, 1907 200
Reden, Prusuose, saus. 28, 1908 150
Chihuahua, Mexico, vas. 18, 1908 100
Girgenti, Sicilijoje, liep. 21, 1908 60
Tokio, Japonijoje, liep. 22, 1908 430
Fang—Tse, Pekine, Kynuose, rugp. 20, 1908 112
Monongah, W. Va., gr. 6, 1908 410
Vollande, Ala., gr. 16, 1908 60
Jacob's Creek, Pa., gr. 10, 1908 234
Bluefield, W. Va., saus. 13, 1909 100
Leiter, Ill., saus. 11, 1909 25
Birmingham, Ala., vas. 3, 1909 17
Cherry, Ill., lapkr. 13, 1909 285
Primero, Colo., saus. 31, 1910 75
Drakesboro, Ky., vas. 1, 1910 35
Las Esperanzas, Mex. vas. 2, 1910 63
Mulga kasyklose, Bir- mingham, Ala., bal. 20, 1910 41
Bolton, Anglijoje, 1910 200
Littleton, Ala., bal. 8, 1910 128
Pancoast kasykloje, Throop, Pa., bal. 7, 1910 73

Kova su vilkais.

St. Paul, Minn. Netoliese Morrell, Minn., vilkų gauja užpuolė einančius nakčia per girią tris vaikičius. Laimė dar, kad vaikinai tu- rėjo su savim užlioduotus re- volverius ir medžioklės pei- lius ir galėjo apsiginti nuo alkanų žvėrių. Vienas kelei- vių tečiaus nespėjo išsauti į užpuolusį jį vilką, kuris su- draskė jam ranką ir siekė už gerklės. Pavojuje atsirad- dusiam pasiskubino Jo du sąkeleiviu ir nutaikintais šuviais paguldė kelis go- džius užpuolikus. Išgirdę šu- vius vilkai persigando ir iš- bėgiojo į visas puses. Vaiki- nai, nors labai persigandę ir sudenervuoti, laimingai pa- siekė miestelį Morrell, kur dabar gydosi nuo žaizdų ir išgąsčio.

Pirmutinė moteris majoru.

Hunnell, Kansas. Jo- kios nenaudėlių vyrų intri- gos rinkimuose negelbėjo, ir ponis Ella Wilson likosi aprinkta majoru Hunnell miesto. Moterų lygybės vie- šuose dalykuose su vyrais priešai iš visų įiegu stengė- si išrasti tuos rinkimus ne- teisotais ir apšaukti nau- jus, bet tas jam nepasisekė: ponios Wilson'ienės išrinki- mą patvirtinta.

Paieškau savo pusbrolio Kazimiero Mikalausko, 11 metų kaip Amerikoje, pa- eina iš Kauno gub., Telšių pav., Ginteliškės gminos, kaimo Žeimių. Paskutiniu laiku gyveno Chicago, Ill. Kas apie jį žinotų arba jis pats, meldžiame pranešt, nes yra labai svarbus rei- kalas; busių labai dėkinga.

Magdalena Živinkliutė,
210 N. Greene st.,
Baltimore, Md.

Užsirašikit

"Drauga,,

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis

Paštas Amerikos Lietuvių

Katalikų Reikalams.

— Organas S. L. R. K. A. —

Išleina iš Wilkes-Barre, Pa., kas ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sąjunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.
U. Augulintė — Užsėdėtoja.

Visas korespondencijas ir kitokius raštus reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenumeratoras, ar tai už "džabsus" ar už apgarsinimus ir t. t. reikia siųsti tokiu antraštu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konstitucijos, ar plakatų, ar tikietų ar kitokių ir tai panašūs reikalai, reikia visadas kreipties tuo pačiu antraštu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę taisyti, trumpinti arba atmeti visus prisiunčiamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo pridera nuo redakcijos.

Atmetieji rankraščiai nėra grąžinami redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačius tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko gailėti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašant ant abiejų pusių, da-gi smulkios raidės, redakcijai labai dažnai prisi-eina perrašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų artimiausiam numerį, rankraštis reikia pristatyti spaustuvėn ne vėliau, kaip 9 valandą išryto antradienyje (utarninke).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Pirmiečiai, kuomet jiems prisi-eina kalbėti apie tikėjimą, bažnyčią ir klerikalizmą, visados kelia aiškėn dvasios varžymą ir žada išliuosavimą iš vergijos pančių. Moksas, kad yra Tobuloji, bet nuo regimojo pasaulio nepriklausomoji Esi-bė, kad yra visų daiktų Su-tvėtojas ir Valdytojas, ku-rio prisakymų reikia klausyti po bausmę laikinos ir amžinos prapulties, — toks mokslas tai, pirmiečių aky-se, tik pančiai ant žmogaus laisvos dvasios. Tokį mokslą reikia — vardan laisvės ir žmonijos gerovės — naikinti. Todėl tai, jeigu atsiranda kokia teorija kuri bando išrūti pasaulio klausimus be Dievo išikišimo ir pasaulio dalykus (pav. kad žmogus "išsirituliojo" iš beždžionės), pirmiečiai tokią teoriją tuojau pavadina mokslu ir dar pridėda pasargą, kad tam "mokslui" tegali būti priešingi vien atžagareiviai, spangi klerikalai ("dvasios vergai") arba nesąžiningi žmonės. Taip sako mokslas — ir tam reikia šventai tikėti! — toks yra pirmiečių paprastas atsiliepiamas.

Tuo tarpu tie vyrai, ką iš-tikrųjų mokslo dirvą arinėja, kurie kad ir mažu šapu-ku prisidėda prie mokslo žinių padauginimo, kurie ne-sikabina teorijomis ir žodžiais, bet dirba, tardo — tie vyrai žino gerai, ko verti yra visi "mokslai", su ku-riais taip skardžiai pučiasi Avizoniai, Bitautai ir kito-kie pirmiečių šulai.

Pavyzdžiui, kiek džiaugs-mo sukėlė pirmiečių eilėse Ernesto Haeckel'io "Pasau-lio Mislų" išrišimas. Haeckel'io "systema" bandė net įgyti tikėjimo privilegijas ir paimti visų kitų tikė-jimų vietą. Bet veikiai pasiro-dė, jog "naujas tikėjimas" tapo sudogmatizuotas su gamtos mokslų nuoskauda. Vadinasi, Haeckel, norėda-mas padaryti savo mokslą tikru, tyčia sufalsavo fak-tus. Negana to. Haeckel, no-rėdamas priduoti daugiau skaistybės savo naujam ti-kėjimui, tyčia iškraipė ir apdrėbė purvais krikščiony-bę.

Apie tai štai ką rašo Ber-lino universiteto profeso-rus d-ras V. Branca savo knygoje: "Kiek žinome apie priešistorišką žmogų":

Bent kas gali tikėtis, jog niekieno nėra dar-bas kištis į jo tikybą ir dogmatas. Bet viskas kitaip išrodo, jeigu kas pradėda iš gero noro iš-kraipinėti — kaip tai daro Haeckel — tavo proto stovį, kursai ne-suskaitomoms minioms reiškia tikrą reikalą, šventą įsitikinimą, įkvė-pimą prie gero, tvirtą principų pagrindą ir ne išreiškiamą paguodą nelaimėje.

Kiekvienas, kurs dris-ta rašyti apie kitų žmo-nių ir apie krikščionių tikėjimą, kaip išdrišo Haeckel savo "Pasau-lio Misluose", parodo tiek paguodonę kitų žmonių dvasiškojo gy-vavimo, kiek rodė Na-poleonas — paguodonę savo kareivių gyvybės, kuomet ištare žinomus žodžius: "Spiauju ant šimto tukstančių gyvy-bės".

Išties, pamatinė pirmie-vijos dėmė tai gili neapy-kanta kitų žmonių šventų jausmų. Tikėjimas yra at-žagareiviškas jausmas ne dėlto, kad stumtų žmoniją užpakalin, bet dėlto, kad aš jo nekenčiu! — pirmiečių obalsis. Pirmiečiai negali žiūrėti į tikėjimą bešališ-kei, negali apibranginti ti-kėjimo nuopelnų dorai, pa-žangai, civilizacijai, kultu-rai. Pirmiečiai meilesnis yra bedievybės mokslas ne dėlto, kad jame rastus tiesa, bet dėlto, kad bedievybėje lengviau gyventi, nekaip krikščionybėje. Krikščioniš-ka dora, ypač toji, ką apsi-reiškia pasišventimo ir išsi-žadėjimo darbas, yra vai-sium nuolatinio darbo, nuo-latinio lipimo augštin, yra vaisium kovos su žmogaus gyvuliškais palinkimais. Kas dorybėje yra apsi-leidęs, tam be abejoj negali nepatikti bedievių knygos, ku-riose pasakys, jog nereikia kovoti su gamtos reikalavi-mais, vadinasi su žemes-niais pageidimais ir patrau-kimais. Plačių minių doris-ku pasileidimu tik tegali-ma išaiškinti, dėlko Haeckel'io priešikrikščioniškas raštas susilaukė tokios skai-tytojų daugybės. Nusileisti nuo augščio vis lengviau, ne kaip lipi dar augščiau. Nu-sileisti nuo ty augštybių, ant kurių atsistojo krikščiony-bė savo išpažintojų pastan-gomis, vistiek ką atsirasti ant lygumos, kurioje miegas žmoguje gyvulus gali lais-vai klaidžioti, beieškoda-mas ty gerų daiktų, kurie gali užganėdinti vien jo žemesnius troškimus.

Tokia yra nuomonė d-ro Brancos, kursai, savu keliu, yra geologijos ir palevutolo-gijos profesorius didžiau-siam Vokietijos universi-tete. Kas pažįsta arčiau pir-meivius — ypač musiškus — tam nesunku be-sutikti pilnai su ta nuo-mone.

Reikia būti drąsiam, rei-kia nesibijoti pasakyti tie-sos akis. Kas išsižada krik-ščionybės augstų idealų dė-lei plataus ir žemo ateizmo — tam (žinok) uždrausti vaisiai labai kvepia. Tam kailienua pėtyčioje yra skaniausiu valgymu, tam orgijos ir bakchanalijos sap-nuojasi dieną ir naktį. Toks žmogus nenori prisileisti nei ištolo minties apie atsako-mybę už savo darbus, žo-džius ir pageidimus. Jam nuobodu bažnyčioje, prie maldos ir dorų, Dievą my-linčių žmonių draugijoje. Išpažintis, atgaila, gyveni-mo pataisymas jo akyse at-stoja nuožniausią pabaudą. Nesistebėkime tat, kad išsi-liuosavusieji iš "pančių" pirmiečiai savo sprendimu-se apie religiją, ypač kati-likų religiją, neprišlaiko tei-singo saiko. Juk tai visi re-negatai, pabėgusieji nuo idealų prie... antiklerika-lizmo. Krikščionybės idea-lus jie saikuoja... neapy-kanta, o pirmiečiai... savo pamėginimais. Bet kad pasau-lis reikalauja, idant pirmie-čiai parodytų, jog turi po-savim tvirtus pamatus, tai jiems prisi-eina kasties po svetimais autoritetais, jų galybę griauti o savo dar-bus kelti į padanges. Tokia tai, jei galima taip išsireik-šti, pirmiečių psichologija. A. Smetona, J. Kubilius ir kiti, ką Lietuvos pirmiečius gerai pažįsta, teisingai iš-rodė "Lietuvos Žinių" ir kitų pirmiečių laikraščių silpnybes. Doresnė jaunuo-menės dalis purtosi ir gi-nuo pirmiečių ir yra susi-telkusi į katalikų studentų sąjungą. Tai viltis katalikiš-kos Lietuvos. Nenusiminki-me tat! Tegul mus pravard-žiuoja, tegul vadina atža-gareiviais, klerikalais, te-gul mums net katalikų var-dą pavydi — drąsiai eikime kėliu, kurį užbrėžė tas, kurs pats save pavadino tiesa, ke-liu ir gyvenimu.

Kaune yra sekančios ka-talikiškos draugijos: šv. Ka-zimiero, (knygutėms spau-dinti ir platinti; toji drau-gija išleidžia taip-pat "Vie-nybę" ir "Draugiją"), "Sau-lės" (steigia ir užlaiko mo-sium nuolatinio darbo, nuo-latinio lipimo augštin, yra vaisium kovos su žmogaus gyvuliškais palinkimais. Kas dorybėje yra apsi-leidęs, tam be abejoj negali nepatikti bedievių knygos, ku-riose pasakys, jog nereikia kovoti su gamtos reikalavi-mais, vadinasi su žemes-niais pageidimais ir patrau-kimais. Plačių minių doris-ku pasileidimu tik tegali-ma išaiškinti, dėlko Haeckel'io priešikrikščioniškas raštas susilaukė tokios skai-tytojų daugybės. Nusileisti nuo augščio vis lengviau, ne kaip lipi dar augščiau. Nu-sileisti nuo ty augštybių, ant kurių atsistojo krikščiony-bė savo išpažintojų pastan-gomis, vistiek ką atsirasti ant lygumos, kurioje miegas žmoguje gyvulus gali lais-vai klaidžioti, beieškoda-mas ty gerų daiktų, kurie gali užganėdinti vien jo žemesnius troškimus.

Tokia yra nuomonė d-ro Brancos, kursai, savu keliu, yra geologijos ir palevutolo-gijos profesorius didžiau-siam Vokietijos universi-tete. Kas pažįsta arčiau pir-meivius — ypač musiškus — tam nesunku be-sutikti pilnai su ta nuo-mone.

Buvusis "Šaltinio" re-daktorius, kun. Vailokaitis tapo nuteistas Varšavos teis-

mo keturiems mėnesiams kalėjimo už įdėjimą "Šalti-nin" pasakaitės vardu: "Au-dros Auka". Rusų vyriausybė darosi kaskart aštresnė ir aštresnė. Paskutiniu laiku pradėjo kabinties net prie kryžių, pastatytų dar 1905 m.!

J. Kubilius ir A. Smetona vis dar tebeišrodinėja "Vil-tyje" pirmiečių klaidas. Pir-meiviams tatau labai nepa-tinka, nes jie ligšiol buvo pripatę tik užpuldinėti, o jei išgirdavo kokį priešin-gą balsą, tai tik iš kunigų pusės. Gi kunigo balsas jų akyse nesveria nieko (kunigai, girdi, gina tik savus reikalus). Bet šiuo tarpu balsą kelia svietiškiečiai, da-gi buvusieji dar taip neseniai pirmiečiai. Kaip-gi toks balsas patiks pirmiečiams, ypač kad ir argumentai to-kių svarbūs, jog atremti jų negalima — prisi-eina kovoti prieš juos skardžiais, bet tuščiais šauksmais!

Vargas būti Vilniuje pir-meiviui!

Maskvos universiteto lie-tuviai studentai labai dideli pirmiečiai. Pasak "Aušri-nės" lietuvių studentų ka-taliku teesama tik 2-3, o ir pats vardas "katalikai" pa-dėtas svetimžodžiuose, lyg kompromituotų jį neįjojan-čius. Žymiausių studentų katalikų yra Pr. Dovydaitis, kurio raštėlis "Problema apie Kristų" taip sujudo pirmiečius, kad jų vadui R. Bitautui prisiėjo stambiai pasidaruoti, kad prašalinus Dovydaičio įtekme į studen-tiją. Pasisekė. "Aušrinėje" pasakys, jog Bitauto atsa-kymui Dovydaičiui ploję ir "katalikai". Atsakymo pra-džia jau tilpo tame pačiame jaunuomenės organe. Kiek iš pradžios galima spręsti, ploti nebavo ko. Tečiau plo-ta — gal iš mandagumo, gal iš džiaugsmo, kad štai ne vieno Dovydaičio yra tiesa o gal ir taip sau: juk nemo-kas suregžti sakinio su sa-kiniu Šeštokas — ir tas dar gauna ploti!...

Žinoma, būtų didelė kvai-lybė tvirtinti, kad studentai pirmiečiai ir jų vadas yra kvailiai, nemokėlos arba pa-rizėjai. P. Bitauto nenori-me nei žeminti nei jo vardo teršti. Į jo paskaitą geriau-siai atsakys pats p. Dovy-daitis. Musų siekiu buvo pa-briežti du daiktai: 1, jog mu-sų studentija yra persigė-rusi iki gyvam kaului pir-meivija — bedievybė ir 2, jog paskutiniu laiku studen-tijos eilėse apsiereiškė reak-cija: prieš bedievybės įtek-mę į jaunomenę. Naujoji srovė vis dar silpna, bet tai tik pradžia. Tečiau jau yra užsimezgusi "Katalikų Stu-dentų Draugija", o jos or-gano pirmasis numeris jau išėjo ("Ateitis", priedas prie "Draugijos" No. 50). Organizacijoje ir organe tos srovės stiprumas ir atei-tis. Bus dar kivičių su be-dieviais, bus polemikų su Bitautais ir Ko. — kaip ne-buvę — bet tose galynėse iš-sidirbs katalikų sąžinė, su-kietės ginklai, sutvirtės i-sitikinimai, o to mums ir te-reikia! Katalikiškoji Lietu-va reikalauja netik dvasi-kių, bet svietiškių vadovų-katalikų.

Tai-gi lai gyvuoja busi-mieji tautos vadovai, lietu-viai studentai, katalikai!

BAŽNYČIA NESIPRIEŠINA MOKSLUI.

(Turinys kalbos, laikytos laike įkurimo moksliškų va-karėlių draugijos šv. Kazi-miero Brockton'e, Mass.)

Malonų Tautiečiai ir Tau-tietės!

Kalbėtojai smagu stoti ant estrados, kuomet jis mato savo brolius—tautiečius pradėjusius veikti ir kultu-riskai lavintis. Šiandien dėl dviejų priežasčių smagu čion stoti: viena, kad pašal-pinė draugija, kokia yra ju-sų draugija šv. Kazimiero, stoji į kultūros darbą, — an-tra, kad dar taip jaunutė draugija pradėda rodyti ženklus savo gyvybės. Ger-biau aš užtai jus!...

Pašėlos draugijos be-veik visos paprastai vien savo naminiais reikalais pa-pratę užsiimti, butent: šelp-ti draugus ligoje ir atsitil-kus draugo mirčiai mokėti mirtinę. Prakilnus, tiesa, ir praktiškas darbas. Bet tokiu būdu suprastas nebe-turi platesnių rybų. Neturė-damos ką plačiau veikti draugijos paprastai įpuola, taip sakant, iš nuobodžio į negeistiną upą disputų ir vaidų. Kasdieninė narių duona: viens kitą smaugti, įjieskoti atsižymėjimų — lyg konkurencijas, kabinėtis prie geriausių įstatų savo konstitucijos, juos nuolat keisti kaip suavėtus batus ir t. t. Nekurios draugijos iš-tos-pat priežasties už savo užduotį stato reikalus pro-pagandos. Vis tai nesveikas apsiereiškimas. Įkireja jos net nariams ir kenkia. Ne-bebutų to, kad draugijos tu-rėtų užsiėmimus tam tik-rius, pritingančius, prakili-nus...

Niekad aš negalėjau su-prasti, kodėl pašėlinės draugijos neįstengtų užsi-imti darbu kultūros? Mano nuomone, joms tas lengva, nes laiko turi, ir darbo yra užtektinai. Jei kur, tai Ame-rikoje ant laiko negalima rugoti, nes jo daug visi turi, ir jei kur, tai tarp lietuvių kultūros dirva apleista: vi-sur dagiai, usnių, varputis. Dirva kultūros iš savo pri-gimties labai plati, kaip pla-tus mokslas, kaip plati ap-švieta, kaip platus reikalai musų tėvynės. Kad kiekvie-na draugija ši-tą žmoniško nuveiktų, gal greitai laiku dirva mūsų kultūros būtų aprupinta.

Užmėtinėja katalikams, kad jie mažai darbštūs. Dė-ja, čion teisybės nors kar-čios dikčiai. Katalikai di-džiai apsi-leidę. Visuomeni-kas ir kultūros darbas ma-žai mus užima. Tame neiš-pasakytai didelė mūsų klai-da. Patįs mės visur pralai-mėjam, o darbštus mūsų jaunimas, neturėdamas prie-ko telktis, pastoja auka se-paratizmo, agitacijos, mark-sizmo ir bedievybės. Tas butinai atitaisyti.

Yra dar kiti užmėtinėji-mai katalikams: — neteisus, žiaurus ir kenksmingi. Buk katalikai dalykuose mokslo netikė, katalikų bažnyčia buk iš pamatų priešiaga mokslui ir t. t. Du dalyku la-biausiai užmėtinėja bažny-čiai: dogmatizma ir netole-rancija. Kiek tame teisybės — apsvastykime.

Užmėtinėja bažnyčiai dog-matizma, kuris buk su moks-lu į jokią sutartį eiti negali: — tai baisi šmėkla, kas smaug-tia mokslą. Biauurs užmėti-nėjimas, bet mažai-ką jis vertas.

Tiesa, bažnyčia turi įvai-rias teisybes nepaliečiamas ir neatmainomas. Jos yra žodžiu Amžinosios Teisy-tės, ir kaip tokios stojasi dogmatais bažnyčios. Taip bažnyčia kaip dogmatas tarp kitų teisybių užlaiko: — Kad yra asmeniškas Die-vas, kuris davė pradžią vi-siems daiktams ir esybėms; — kad Jis yra Rėdytoju pa-saulio; — kad Dievo Sunus stojosi žmogui dėl svieto išganymo; — kad žmogus, apdovanotas nemirtinga du-šia, aname sviete prieš Die-vą turės atsakyti už savo darbus, ir apturėti atkokes-nį bei bausmę; — kad Die-vas davė žmonėms apreiški-mą viršprigimtinių teisy-bių. — Tie yra svarbiausi bažnyčios dogmatai, iš ku-rių plaukia ir kitos teisy-bės katalikiško mokslo. Nuo šių teisybių bažnyčia nie-kuomet atsisakytų negali: jos amžinai pasiliks nepa-liečiamos.

Žinodami tą, Dievo ir baž-nyčios priešai sako: — tikė-jime į dogmatas ir yra už-kirstas kelias mokslui. Ne-turi kelias mokslui. Ne-turi kelio, girdi, buti mokslo, kur iš kalno pasakys, kad tas ir tas yra teisybė. Mokslas tik tą už teisybę gali pripa-žinti, ką sužino iš prityrimo. Net pats katalikiški dogma-tai buk moksliškai nedaro-domi!... Ačiu tiems moks-linčiams, kurie iš savo malo-nės pasako: — apie Dievą, amžiną gyvenimą etc. nieko nežinome — agnostikai; bet kiti stačiai visus dogma-tus užgina — materialistai.

Apie agnostikus maža mums rupestis. Jie apie dog-matus nieko nežino, — pa-siakina jie sau gyvenime moksliškomis išvadomis. Kitas dalykas su materia-listais. Jiems dogmatai kaip vanduo ugniai. Ne vien jie bažnyčios dogmatas atme-ta, bet dar pripažįsta už di-džiausius priešus mokslo, už baisiausią klaidą, už prieta-rus nieku neparemtus. Šių nuomonės mės pro ausis pra-leisti negalim.

Dėl parėmimo savo moks-lo materialistai turi puikią teoriją evoliucijos, kuri jiems užtektinai išaiškina visas augščiausias proble-mas žmogaus ir paslaptis buito. Taip teorija Darvino aiškina evoliuciją gamtos, augmenų, gyvių etc., teorija Markso — maerijališką evo-liuciją istorijos ir t. t. Pagal dabartinių pažangiųjų mok-slininkų evoliucijos teorija yra paskutinis mokslo žodis. Ji pastoja jiems ne jau hi-poteza, bet nepaliečiama šventenybe. Išaiškindama buk paslaptis buito, juokia-si ji iš teisybių, už dogmatas pripažintų. Čion ir yra tas aprėktas susirėmimas baž-nyčios su mokslu. Bažnyčia įveda pagrindą viršprigim-tinį į aiškinimą buito, moks-lininkai-gi vien gamtiškas jie-gas. Šiek-tiek tad išpuola mums pakalbėti apie teori-ją evoliucijos, kad supra-tus, ką vėta ji tikroje pras-mėje ir tikram supratime. Iš karto turime pažymėti, kad evoliucijos teorija kaip iš vienos pusės daugybės da-lykų nebegali išrūti, taip iš kitos lig tulam laipsniui, ga-li eiti greta su dogmatais.

Stambiausi tiesa evoliu-cijos šitai apsiereiškia!): Visas pasaulis ir pats žmo-gus išsivystė pats per save

1) Darvinas sutvėrimą medžiagos nuo Dievo neū-gina. Jis vien stato principą apie tolesnį jos išsivystymą. Remia evoliuciją jis ant tri-

pagal chemiškai-fyziškų sių igimtų medžiagoje. liko tą per ilgus milijon-metų. Pradžioje buvo s-tas pačiam užmegzime. vo drabniausi atomai džiagaus, kuri toliaus per-tėjimą spietės į nebules nebūlių stoji skysti dega-kunai, potam sutvirtėjo, po saulėmis, planeton-satelitais etc. Planetos ra-atsakančias aplinkybes davė augmenis, gyvybę mintį. Taip ant žemės, v-kiant spinduliams saulės atmosferai, turime puiki-as žoles, medžius, žuvis, vabalus, smelžius, pauk-čius, keturkojus gyvulius žmogų. Žmogus išsivyst per ilgus tukstančius met-ius kitų gyvūnų. Gyvūnai pradėję savo gyvavimą nu-paprasčiausios cellulės pro-toplazmos, vis ėjo tobulyr ir sutvėrė čielą eilę vis to-bulesnių gyvūnų, — antgal-d koks — ten orangutanas iš-davė žmogų. Truputį keblu-mo atneša materialistam iš-sivystymas žmogaus dva-sios2) (proto, - atminties etc.), kuri matomai augstė-snė už jie-gas fiziko-chemiš-kas, medžiagiškas. Visgi "Gordijo mazgą" perkir-to. Pasakė, mintis tai vi-bracija smegenų. Smegenis yra veidrodis, kuriame atsi-liepia visas tas, ką paviršu-tinis pasaulis savyje turi ir susitveriant į apstrakciją iš-duoda mintį. Gal net smege-nyse yra kokia elastiška me-džiaga, kuri tarpininkauja tarp smegenų ir minties, ir jās vienija. Tik vien dar mokslas tos medžiagos neiš-rado. Kiti sako, nors be-darodymo, kad mintis yra paslaptina medžiagos jie-ga, išsivysčiusi žmogaus smegenyse3). Kaip nebuk, keblumas vien tik tame, kad mokslas dar nemoka su-kergti mintį su smegenimis. Marksas, Engelsas ir kiti, apsiginklavę Neo-Kantiz-mu, eidami tolyn, pamoko, kaip materialistiška mintis žmogaus vystėsi. Žmogus, girdi, išperėtas evoliucijos, turėjo įjieskoti sau maisto, aprėdalo ir užlaikymo gy-vybės. Reikalai tvėrė min-tį; — juo daugiau jų atsi-rasdavo, juo mintis žmo-gaus platinosi. Išsiplėtoji-mas minčių žmogaus, — tai gyva pasekmė išsiplėtoji-mo jo ekominių reikalavimų: Istorija žmonijos, — tai iš-sivystymas ekonominio gy-vavimo. Mintis žmogaus taip prilipus prie žmogaus reikalų, kaip uodega prie... šunės. Nužudyk šunį ir uodega žuvas, atmesk eko-nominis reikalus žmogaus, nebebus ir minties. Tat, jei pasakytum, kad žmonijos istorija tai darbas žmogaus

jų teisių: pasirinkimo, atsi-mainymo ir paveldėjimo. Bet aiškiai sako: — nei vie-no jis nepadarys darodymo, kad išsivirkščiai šimteriopu budu tas-pat negalima būtų darodyti. Aut.

2) Katalikai išsivystymą dvasios iš medžiagos pripa-žinti negali. Dušia žmogaus nuo Dievo atskirai sutverta. Mokslas negali darodyti, kad ir kunas žmogaus neat-skirai sutvertas, bet iš be-ždžionės paeina. Aut.

minties, pagal Markso būtų didžiausia herezija. Tai kaip!...

Tai kaip materialistams lengva perkirsti "Gordijo mazgą", kaip lengva išaiškinti pasaulio būitį, sutvarkymą organiško ir neorganiško kunų, išsivystymą gyvūnų ir žmogaus. Viskas aišku, viskas suprasa. Ura! revoliucijai ir materializmui. Esate išminties didi šaltiniai!... Tik vienas mažas užmirštas, kad evoliuciją žinojo žila senovė, puikiai materializmo turėjo graikai ir kiti, bet pametė. Atėjo augštesnis mokslas krikščionijos, žmonės prie jo prikišo.

Kaip prie tų mokslų atsineša bažnyčia?

Materializmas turi griežtai atmesti — tas aišku. Bažnyčia apart medžiagos žino dar dvasią. Ir teisingai, ekonomiški reikalai neišaiškina srities dvasios. Jei dvasia paeitų iš medžiagos, tai kiti gyvūnai, ypač augštesnės gimties, lygiai su žmogum vibruotų smegenimis ir tvirtų mintį. Tuomet tarpas juos atsiranda šioštoks šešėlis impresijos, vaidentuvės, apart to nieko daugiau, — menki klavišukai su stygomis, dvasios nei trupučio. Taip pat materialistai-ekonomistai išaiškina žmonių istorijos yra bėpaminis. Istorijoje žmogaus minties daugiau dirbo nei ekonomiški reikalavimai. Tukstančiuose istoriškų atsitikimų tą galima matyti. Imkime, pavyzdžiui, Napoleono I istoriją. Prieš jį Prancūzija ramiai tunojo, užsidarius apierioje savo reikalų naminiai — valstybinių. Štai atėjo mintis Napoleono ir atsitikimai seka atsitikimus — vis galingesni, vis platesni. Karės praplito visuose Europos kampuose. Prancūzas paveldžia daug tautų ir atsiduria net snieguosna "Baltojo Karaliaus". Napoleonas nupulė, ir su juomi visa galybė Prancūzijos. — Mintis Petro Didžiojo sutvėrė Rosiją didžia ir galinga. Mintis Jagellonų surišo lietuvius su lenkais ir pradžioje galingą ir garbingą lietuvių tautą. Mintis Kolumbo atrado Ameriką ir milijonus žmonių čion stumė etc. Kur čion ekonominių materializmas?

Jis ne priežastis — jis pasekmė minties. Kokiu tad būdu galima būtų pavadinti materializmo galutiną mokslo žodžių, sunku būtų išmintingam žmogui suprasti. Nors-gi bažnyčia pripažįsta sritį dvasios, vienok nei kiek nedraudžia tyrinėti gamtą. Iš teisingo ištyrimo ir pažinimo gamtos bažnyčia daugel ko laukia. Ištyrimas gamtos parodys aiškiai skirtumą dvasios ir medžiagos, — parodys, kad šiedu dalyku teturi suvis atskirą prigimimą; — iš to padidės supratimas bažnyčios mokslo apie Absolutą ir visus dogmatų.

Kaslink teorijos evoliucijos, ne visame jai dogmatai bažnyčios priešinasi. Teologijoje skolastikos daug minčių randasi, kurias Darvinas paėmė į savo teoriją, ypač pas šv. Tamą Aquinietį, komentuojantį mintis šv. Augustino. Kosmogonijos srityje, biblijinis šešių dienų tvėrimas panašus į evoliucijos periodus. Dievas,

4) Empiriškas mokslas ne tikęs aiškinimui srities dvasios, tas aiškinama ontologijos, Aut.

5) Vieną šiame dalyke bažnyčia turi teisybę, kurios joks mokslas atmesti nebega, butent, kad Dievas viskam davė pradžią. Sveikas protas ir filozofijos mokslas tą pripažįsta. Medžiaga, kaip daiktas nuolat atsimainomas, amžinasties neturi. Turėjo būti laisvas, kuomet toji medžiaga atsirado iš nemedžiagos arba iš nieko. Iš nieko, kaip žinome, "Nihil fit" (nieko negali būti). Kad-gi yra, turėjo jai kas duoti pradžią, o tą, kas davė jai pradžią, ir vadiname Dievu. Aut.

6) Tokia pradžia tos veislės: Vieno Massachusetts'o farmerio, Seth'o Writh, avis atvedė avinuką su trumpomis kojomis. Writh'as užmanė iš jo užvesti veislę avių trumpakojų, kad negalėtų šokti per tvorą, ir tas jam pavyko. Aut.

7) Taip mulas, paeinantis iš arklio ir asilo, visad nevaisingas.

8) Gamtoje yra daug klaidų, kuriose kaip ir matosi desniai evoliucijos. Kas norėtų bažnyčios atsinešimą šiame dalyke plačiau suprasti, teskaito Tamą Aq., Skotą ir kitus. Aut.

4) Empiriškas mokslas ne tikęs aiškinimui srities dvasios, tas aiškinama ontologijos, Aut.

sutvėręs pirmutinę formą medžiagos, galėjo jai duoti fizinis jėgas, pagal kurių toliaus formuotųsi. Taip galėjo susitverti pasaulis, galėjo kumai neorganiški susitvarkyti chemiškai, kumai organiški išsivystyti fiziškai. Prieš toki apskritai suvartą išsivystymą pasaulio bažnyčia nepakėlė savo balsą, betgi teorią evoliucijos pilnoje jos prasmėje laiko vien už hipotezę. Nes jinai turi savyje daug keblumų, kurių išrišti nebegalima. Taip, sunku daroditi, kad rūšis organiško kunų keistųsi, kad tvirtų naujas rūšis. Matome atsibuvant atmainas tų-pat rūšių, kaip paveizdant avis veislės "ancon" (6) bet tuom pat žygiu matome, kad kryžiuotos rūšis netikė arba visai negalimos (7). Niekur neatrandama, kad gyvūnai žemesnės rūšies išduotų augštesnės rūšies; — dagi pačios cellulės protoplazmos, nors pagal ištirimo fiziškai—chemiškai nieku viena nuo kitos nesisiskiria, išduoda nesuprantamą būdą visokios rūšies organizmus, skirtingus tarp savęs, ir t.t.8).

Tat matome, kad kaip mokslas grabės keblumų evoliucijos dar neperšoko, taip bažnyčia savo dogmatais neužkirtu jam keliu; dogmatai turi savo uždavinį, mokslas — savo. Tegul tik mokslas nestato tą už galutiną tiesos ištarmę, kas yra vien hipoteza. Ligšiol pradžios visatos be Dievo mokslas neišriša, be Dievo rėdimo svieto istorija nesuprantama, ir bažnyčia nė be pamato tvirtina, kad šiame mokslas niekuomet prie kito išrišimo neprieis. Dogmatai-gi bažnyčios neužsto-dami kelio mokslui, kaipoviršprigimtinės tiesos, nuo Dievo apreikštos, privalo jam nurodyti, kame mokslas gali surasti teisybę.

Laikas jau pakalbėti apie toleranciją bažnyčios mokslo dalykuose. Žiaurus užmėtinėjimas bažnyčiai netolerancijos yra be pamato. Bažnyčia neburi priežasties būti priešininkė mokslo išsiplėtojimui. Juo mokslas labiau išsiplėtoja, juo ir uždavinis bažnyčios stojasi aiškesniu.

5) Vieną šiame dalyke bažnyčia turi teisybę, kurios joks mokslas atmesti nebega, butent, kad Dievas viskam davė pradžią. Sveikas protas ir filozofijos mokslas tą pripažįsta. Medžiaga, kaip daiktas nuolat atsimainomas, amžinasties neturi. Turėjo būti laisvas, kuomet toji medžiaga atsirado iš nemedžiagos arba iš nieko. Iš nieko, kaip žinome, "Nihil fit" (nieko negali būti). Kad-gi yra, turėjo jai kas duoti pradžią, o tą, kas davė jai pradžią, ir vadiname Dievu. Aut.

6) Tokia pradžia tos veislės: Vieno Massachusetts'o farmerio, Seth'o Writh, avis atvedė avinuką su trumpomis kojomis. Writh'as užmanė iš jo užvesti veislę avių trumpakojų, kad negalėtų šokti per tvorą, ir tas jam pavyko. Aut.

7) Taip mulas, paeinantis iš arklio ir asilo, visad nevaisingas.

8) Gamtoje yra daug klaidų, kuriose kaip ir matosi desniai evoliucijos. Kas norėtų bažnyčios atsinešimą šiame dalyke plačiau suprasti, teskaito Tamą Aq., Skotą ir kitus. Aut.

6) Tokia pradžia tos veislės: Vieno Massachusetts'o farmerio, Seth'o Writh, avis atvedė avinuką su trumpomis kojomis. Writh'as užmanė iš jo užvesti veislę avių trumpakojų, kad negalėtų šokti per tvorą, ir tas jam pavyko. Aut.

7) Taip mulas, paeinantis iš arklio ir asilo, visad nevaisingas.

8) Gamtoje yra daug klaidų, kuriose kaip ir matosi desniai evoliucijos. Kas norėtų bažnyčios atsinešimą šiame dalyke plačiau suprasti, teskaito Tamą Aq., Skotą ir kitus. Aut.

4) Empiriškas mokslas ne tikęs aiškinimui srities dvasios, tas aiškinama ontologijos, Aut.

4) Empiriškas mokslas ne tikęs aiškinimui srities dvasios, tas aiškinama ontologijos, Aut.

Sus. Liet. R.-K. A. Reikalai.

XXVI-tas SEIMAS S. L. R. K. A.

Panėdėlis, 29 d. gegužės, yra paskirta priėmimui gerb. delegatų. Seimas prasi-dės, utarninke, 30 d. gegužės su iškilmingomis mišiomis 10-tą val. ryte, lietuviš-koj šv. Jono Krikštytojo bažnyčioj, ant kampo Paca ir Saratoga gatvių. Ant miš-čių priibus Jo Eminencija kardinolas J. Gibbons'as ir, tikimės, pasveiks trumpa prakalba gerb. delegatus. Vietinės lietuvių katalikiš-ko kareiviškos draugijos su paroda pasitiks ir išlydės kardinolą, tuomi išreikšdami paguodoną ir prideran-čią meilę vyriausiam perdė-tniui katalikiškos bažny-čios. Suvien. Valstijose.

Po mišių gerb. delegatai užkvičiami į salę po bažny-čią; ten pat bus laikomos ir Seimo sesijos.

Pirmą vakarą bus lošta vietinės teatro mylėtojų draugijos teatras "Rutvilė", istoriškai tragedija 5-se aktuose, iš atminimo lietu-vių karės su kryžiais, pa-rašyta V. Nagornoskio. An-trą vakarą bus duotas kon-ertas, susidedas iš dainų ir muzikos, taipgi ir kitokių užimančių perstatymų. Po koncertų porą valandų te-sis šokiai—balius. Teatras ir koncertas atsisub ant "Ber-mania Maennerchor Hall" 410—412 W. Lombard st.

Apsistojimo vietą gerb. delegatams yra paskirtas viešbutis "Eutaw House" ant kampo Baltimore ir Eu-taw gatvių, nepertoli nuo sesijų vietos.

Delegatai, kurie atkeliaus B & O geležinkelio, malonės sustoti ir išlipti ant "Cam-den Station", nuo kur bus lengva pasiekti apstojimo vietą pėkštie, nes visai ne-toli. Kurie atkeliaus Penn-sylvania geležinkelio, teik-sis išlipti ant "Union Sta-tion", nuo kur bus galima pasiekti apstojimo vietą gatvekariais.

Komitetas rengimo seimo. J. Vasiliauckas, J. Karalius, A. Laukaitis, P. Grajauskas.

S. L. R. K. A. kuopos laikys bertaininius susirinkimus:

116 kp. New Haven, Ct., — 23 d. balandžio, 2-tą val. popietų svetainėj No. 15, 890 Chapel str. Ateikite pa-tį ir naujų atsiveskite.

K. A. Makarevičius, sekr.

63 kp. Youngstown, Ohio, — 23 d. balandžio, 4-tą val. popietų ant vokiečių šv. Juozapo bažnytinės salės, Rayen ave. Visi nariai bu-tinai turi ateiti.

M. J. Keršulis, sekr.

73 kp. Easton, Pa., — 23 d. balandžio pas Praną Bal-sį, 38 North Union st. Susi-rinkite ant antros popietų.

Užprašo Komitetas.

17 kp. Wilkes-Barre, Pa., — 23 d. balandžio, 4-tą va-landą popietų ant Juozo Kuncos salės, 243 E. Market st. Ateikite užsimokėti.

100 kp. Chicago, Ill., — 23 d. balandžio, tuojaus po sumai Aušros Vartų para-pijos salėj, kur malonės vi-si susirinkti.

402 kp. Duquesne, Pa., — 23 d. balandžio, 3 val. popie-tų kur visados. Bus daug svarbių nutarimų užtai te-atsilanko kiekvienas.

3-čia kp. Elizabeth, N. J., 26 d. bal., ant Jančaitienės salės, 109 Pine st., 8 val. va-kare. Visi užkvičiami pri-but užsimokėt bertaininę mo-kestį ir po 25c. ant kuopos reikalų.

77 kp. Swoyers, Pa., — 24 d. bal., 6 val. vakare ant Mykolo Janulevičiaus salės ant Bradriko.

31 kp. Mahanoy City, Pa., — 26 d. balandžio mokyklo-je, ant kurio užprašo ateiti visus sąnarius ir atsivesti norinčius prisirašyti.

16 kp. Chicago, Ill., — 23 d. balandžio, nedėlioje, 7 val. vakare pobažnytinėj sa-lėj šv. Mykolo parapijos, 1644 Wabansia ave. Visi na-riai teiks prisibuti.

114 kp. Rhone, Pa., — 23 d. balandžio, 3 val. popietų ant Juozo Žadzeikos salės. Visi nariai privalo ateiti už-simokėti.

20 kp. Philadelphia, Pa., — 23 d. balandžio, nedėlioje, tuojaus po mišių, parapijinė je mokykloje. Užprašoma kuoskaitlingiausiai susirink-ti ir aptarti reikalus kaslink seimo, taip gi atsivesti no-rinčius prisirašyti.

M. Milukas, kuopos sekr.

Mės. Wilburton'o, Okla-homa, 113-tos kuopos na-riai laikė savo bertainiai susirinkimą 9-tą d. balan-džio ir nutarė vienbalsiai, kad mės norime "Draugą" už organą ir kitiems me-tams, nes Susivienijimas be organo negali pasilikti. Ka-dangi mums pertoli siųsti delegatą seimui, tai pave-dam savo kuopos balsą Cen-trališkam Sekretoriui, p. Krušinskui, kad jis mūsų tą nutarimą seime palaikytų.

Prez. Juozas Balsevičius, Sekr. Juozas Kondrotas.

S. L. R. K. A. 36 kuopa, Ne-wark, N. J., rengia va-karą.

Atsibus balandžio 22, 1911 m. ant šv. Jurgio sa-lės 180-182 New York ave., Newark, N. J. Pradžią 7½ vakaro. Tikietas: pirmos sėdynės 35c., paskutinės 25c.

Bus perstatyta Juozo Plei-rio keturveiksmė labai juo-kinga komedija "Vagis". Po perstatymo bus šokiai. Taigi kviečiam gerbiamus Tautiečius ir Tautietes at-silankyti ant šio vakaro, nes tokius gražius vakarus mės retai kada tesuren-giam.

Nesuprato.

Gaspadorius. — (siųs-da-mas tarnaitę) Nubėk tu, O-nute, ant stoties pažiūrėti kelintą valandą traukinis po piet išeis.

Tarnaitė išpildė paliepi-mą, ir sugrįžta tik už poros valandų.

Gaspadorius. — Dėlko taip vėlai sugrįžai?

Tarnaitė. — Jūs man lie-pėt pažiūrėt kelintą valan-dą traukinis išeis. Tai aš ir laukiau, kol išėjo.

Dagilukas.

Mano svečiai.

Gimiau, augau ir ilgai gy-venau kaimuose, bet nuo kai-kurio laiko gyvenau Vil-niuje.

Provincejos kaimuose, miesteliuose ir dvareliuose yra daugybė mano giminių ir giminiečių. Skaitlius jų yra gana didelis, ir ne-lengva man juos visus su-skaityti: vienių tėtų bus apie keturiolika; kiekviena gi te-tulė turi vyrą ir daugybę įvairių giminiečių ir gim-i-naičių.

Tas didysis skaitlius ma-no giminių lanko mano na-mus ištisus metus. Kiekvie-nas jų turi Vilniuje šokių—ar toki reikalą: pirkti sau vasaros ar žiemos, rudens ar pavasario drapanas, teismo bylas, reikalą pas gydytoją ir t.t.

Atvykę Vilniun, jie visi mane aplanko ir pas mane kelioms dienoms apsigyve-na, nes mane labai myli ir gerbia.

Dar vienas svečias, neiš-važiavo, kaip štai jau kitas, dar meilesnis, negu ans, už-eina ir svečiuojasi kuopui-kiausiai. Nesuprantu to ge-rai, ar mano giminės susita-rę taip viens paskui kitą ap-silanko, ar kitaip kaip tas atsitinka, bet tas jiems la-bai patogiai ir nuosekliai dedasi: per kiauurs metus visuomet turime pas save svetelį.

Dažnai būva ir toki atsitikimai, kad išslykio suvažiuo-ja keli svečiai, ir tuomet, vargšai, glūdi pas mane ankštumoje, kaip silkės.

Bet tas jiems nieko neken-čia: jie kantriai laukia, kuo-met kitas malonės namo iš-važiuoti ir tuomet nebūva taip labai ankšta ir jiems ir man.

Lengva tad suprasti, kas darosi mano namelyje. Aš darosi kiūrus metus negaliu niekuomet miegoti savo lo-voje, nes joje kasdieną guli-tas ar kitas svetelis. Daž-nai turiu miegoti ant sofos ar ant grindų. Jeigu aplan-ko mus kuri-nors teta ar giminaitė, tai tuomet aš tu-riu ant grindų miegoti; jei-gu gi apsilanko tas ar kitas dėdė, tai tuomet ant grindų miegoti pareina mano pa-čiai; ir tokiu būdu viens iš mudviejų visuomet turi ant grindų miegoti.

Mūsų giminės tą mačo, la-bai džiaugiasi ir vadina mus gerais vardais. Viešbučių lankyti ir juose apsigyventi jie nemėgsta, nes nenori mu-sų užrūstinti.

Teta Uršulė, kuri kas mė-nuo du kartu atvažiuoja pas gydytoją, visuomet taip sa-ko:

— Mano vyras liepė man apsigyventi viešbuty, kad jums neįkyrėti, ir jusų ne-varžyti; bet aš, jus gerai pa-žindama, tariu jam: žmo-gau, ar tu supranti, ką kal-bi?!... Ar galima taip skausi-ti geruosius giminiečius?!... Juk jie labai, labai pyktų, sustojus man viešbuty'.

Visos mano tetos ir gim-i-naitės labai girią mūsų vir-a-lyną (kuknią); apart to jos labai gerbia mūsų skonį, kiekvienam atžvilgyj; ma-no žmona jų akyse yra tik-ruoju Ciceronu ir turi vaikš-čioti su jomis po miestą ir lankyti visas krautuves.

Turi mesti namus, vyrą, duk-terį ir eiti su jomis pirkinė-ti, nes, pagal jų, kaipo dide-lio miesto gyventoją, turi tikrai puikų skonį.

Kita vėl tetulė rašo mano žmonai: "Brangiausioji Onute! atleisk man, kad ta-ve trukdau, bet jusų myli-mamam būte užmiršus pa-likam nakties marškinius; buk maloni išsiųsti man juos per krasą, nes nesitikiu greit Vilniuje buti..."

Trečioji tetulė rašo: "De-simtį dienų sėdėjau pas jus Vilniuje ir apie svarbiausią dalyką visai užmiršau... Tad būk gera, nubėk į tą di-delę krautuvę ir nupirk man pūkelį pudrai tepai, šepetėlį ir smiltelių dantims mazgoti; tą viską teikis kra-sa išsiųsti."

Ketvirtoji teta: "Eik, brangiausioji, pas siuvėją ir pasakyk jai, kad ją žim-

atsitinka ir taip, kad aš ir pati dalinamė šitu dar-bu: aš vedu vieną svečią vie-nur, o mano žmona su teta eina kitur.

Provincejos viešnios mėgs-ta pirkinėti pigiai ir kuogra-žiausius pirkinius; greit pirkti nemėgsta: pirkinėda-mos skrybėlę jos aplanko visas krautuves, paskui svarsto ką ir kur matė; tuo-met dar kartą visus mados salionus aplanko ir antgalo nusiperka skrybėlę, kuri vi-sai jokio gražumo neturi.

Taip reikia tetulę vadžio-ti po miestą, nešioti nupirk-tus dėžes ar ryšeliuose pir-kinius; reikia dažnai tetu-lei paskolinti pinigų, kurių beveik visuomet ji turi ma-žiau, negu pirkiniams rei-kia; reikia gaisinti laiką, dažnai ištisas dienas; vaka-rais gi reikia jai aiškinti, kad pirkiniai geros rūšies ir visai nebrangūs, kad negrei-tai išeis iš mados, kad na-mie visiems labai patiks, nes šitame pastarame atžvilgy-je tetulės labiausiai atsarg-ios ir labiausiai svyruoja.

Dažnai mums siunčiamos per krasą dėžės ir kuoman-dagiausiai prašoma mano žmonos dar kartą aplankyti mados salioną ir pamainyti nupirktą skrybėlę, nes kito-ji skrybėlė, žalsvos spalvos su raudona plunksna, — bus daug geresnė ir gražesnė, kadangi (taip teta rašo) ir jos pažįstama aptiekorienė yra tos pačios nuomonės.

Aršiausios yra tos tetos, kurios gydosi: jos reikalau-ja geros ir jautrios namų globos ir kiekvieną dieną lan-ko gydytojus.

Tokią tetulę reik pas gy-dytoją nuvesti, ten palauk-ti ir atgal parvesti, nes ki-taip ji galėtų paklysti: galė-tų į namus nepataikyti.

Kitos vėl tetos atvažiuoja labai susirgusios; tuomet reik vieną ar kelius gydyto-jus namo pargabenti. Tuo-met mūsų namai tampa li-gonbučių; mės gi feldšerių ir rupestingųjų seserų prie-dermes pildyti turime; spin-tos ir spintelės aptiekomis pavirsta.

Begyvenant man Vilni-je mano namuose atsitiko keturios lengvos operacijos, tris sunkios, vienas gimdy-mas, dvejetas šermenų ir t.t. Mūsų sveteliai, sugrįžę namo iš Vilniaus ir nežinoda-mi to, kad jiems išvažiavus jau turime kitus mylimus svetelius, siunčia mums ga-lybę laiškų: "Prašau tavęs, mano mylimoji, nueik pas siuvėją ir paprašyk jos, kad padarytų man prie dra-bužių siauresnę juostelę, bet šilkinę; mat važiuoda-ma namo svarsčiau, sėdėda-ma vagonu, ir nusprendžiau, kad siauroji juostelė tiks daug geriau ir bus gra-žiau..."

Kita vėl tetulė rašo mano žmonai: "Brangiausioji Onute! atleisk man, kad ta-ve trukdau, bet jusų myli-mamam būte užmiršus pa-likam nakties marškinius; buk maloni išsiųsti man juos per krasą, nes nesitikiu greit Vilniuje buti..."

Trečioji tetulė rašo: "De-simtį dienų sėdėjau pas jus Vilniuje ir apie svarbiausią dalyką visai užmiršau... Tad būk gera, nubėk į tą di-delę krautuvę ir nupirk man pūkelį pudrai tepai, šepetėlį ir smiltelių dantims mazgoti; tą viską teikis kra-sa išsiųsti."

Ketvirtoji teta: "Eik, brangiausioji, pas siuvėją ir pasakyk jai, kad ją žim-

Mano svečiai.

Gimiau, augau ir ilgai gy-venau kaimuose, bet nuo kai-kurio laiko gyvenau Vil-niuje.

Provincejos kaimuose, miesteliuose ir dvareliuose yra daugybė mano giminių ir giminiečių. Skaitlius jų yra gana didelis, ir ne-lengva man juos visus su-skaityti: vienių tėtų bus apie keturiolika; kiekviena gi te-tulė turi vyrą ir daugybę įvairių giminiečių ir gim-i-naičių.

Tas didysis skaitlius ma-no giminių lanko mano na-mus ištisus metus. Kiekvie-nas jų turi Vilniuje šokių—ar toki reikalą: pirkti sau vasaros ar žiemos, rudens ar pavasario drapanas, teismo bylas, reikalą pas gydytoją ir t.t.

Atvykę Vilniun, jie visi mane aplanko ir pas mane kelioms dienoms apsigyve-na, nes mane labai myli ir gerbia.

Dar vienas svečias, neiš-važiavo, kaip štai jau kitas, dar meilesnis, negu ans, už-eina ir svečiuojasi kuopui-kiausiai. Nesuprantu to ge-rai, ar mano giminės susita-rę taip viens paskui kitą ap-silanko, ar kitaip kaip tas atsitinka, bet tas jiems la-bai patogiai ir nuosekliai dedasi: per kiauurs metus visuomet turime pas save svetelį.

Dažnai būva ir toki atsitikimai, kad išslykio suvažiuo-ja keli svečiai, ir tuomet, vargšai, glūdi pas mane ankštumoje, kaip silkės.

Bet tas jiems nieko neken-čia: jie kantriai laukia, kuo-met kitas malonės namo iš-važiuoti ir tuomet nebūva taip labai ankšta ir jiems ir man.

Lengva tad suprasti, kas darosi mano namelyje. Aš darosi kiūrus metus negaliu niekuomet miegoti savo lo-voje, nes joje kasdieną guli-tas ar kitas svetelis. Daž-nai turiu miegoti ant sofos ar ant grindų. Jeigu aplan-ko mus kuri-nors teta ar giminaitė, tai tuomet aš tu-riu ant grindų miegoti; jei-gu gi apsilanko tas ar kitas dėdė, tai tuomet ant grindų miegoti pareina mano pa-čiai; ir tokiu būdu viens iš mudviejų visuomet turi ant grindų miegoti.

Mūsų giminės tą mačo, la-bai džiaugiasi ir vadina mus gerais vardais. Viešbučių lankyti ir juose apsigyventi jie nemėgsta, nes nenori mu-sų užrūstinti.

Teta Uršulė, kuri kas mė-nuo du kartu atvažiuoja pas gydytoją, visuomet taip sa-ko:

— Mano vyras liepė man apsigyventi viešbuty, kad jums neįkyrėti, ir jusų ne-varžyti; bet aš, jus gerai pa-žindama, tariu jam: žmo-gau, ar tu supranti, ką kal-bi?!... Ar galima taip skausi-ti geruosius giminiečius?!... Juk jie labai, labai pyktų, sustojus man viešbuty'.

Visos mano tetos ir gim-i-naitės labai girią mūsų vir-a-lyną (kuknią); apart to jos labai gerbia mūsų skonį, kiekvienam atžvilgyj; ma-no žmona jų akyse yra tik-ruoju Ciceronu ir turi vaikš-čioti su jomis po miestą ir lankyti visas krautuves.

Turi mesti namus, vyrą, duk-terį ir eiti su jomis pirkinė-ti, nes, pagal jų, kaipo dide-lio miesto gyventoją, turi tikrai puikų skonį.

Kita vėl tetulė rašo mano žmonai: "Brangiausioji Onute! atleisk man, kad ta-ve trukdau, bet jusų myli-mamam būte užmiršus pa-likam nakties marškinius; buk maloni išsiųsti man juos per krasą, nes nesitikiu greit Vilniuje buti..."

Trečioji tetulė rašo: "De-simtį dienų sėdėjau pas jus Vilniuje ir apie svarbiausią dalyką visai užmiršau... Tad būk gera, nubėk į tą di-delę krautuvę ir nupirk man pūkelį pudrai tepai, šepetėlį ir smiltelių dantims mazgoti; tą viską teikis kra-sa išsiųsti."

Ketvirtoji teta: "Eik, brangiausioji, pas siuvėją ir pasakyk jai, kad ją žim-

atsitinka ir taip, kad aš ir pati dalinamė šitu dar-bu: aš vedu vieną svečią vie-nur, o mano žmona su teta eina kitur.

Provincejos viešnios mėgs-ta pirkinėti pigiai ir kuogra-žiausius pirkinius; greit pirkti nemėgsta: pirkinėda-mos skrybėlę jos aplanko visas krautuves, paskui svarsto ką ir kur matė; tuo-met dar kartą visus mados salionus aplanko ir antgalo nusiperka skrybėlę, kuri vi-sai jokio gražumo neturi.

Taip reikia tetulę vadžio-ti po miestą, nešioti nupirk-tus dėžes ar ryšeliuose pir-kinius; reikia dažnai tetu-lei paskolinti pinigų, kurių beveik visuomet ji turi ma-žiau, negu pirkiniams rei-kia; reikia gaisinti laiką, dažnai ištisas dienas; vaka-rais gi reikia jai aiškinti, kad pirkiniai geros rūšies ir visai nebrangūs, kad negrei-tai išeis iš mados, kad na-mie visiems labai patiks, nes šitame pastarame atžvilgy-je tetulės labiausiai atsarg-ios ir labiausiai svyruoja.

Dažnai mums siunčiamos per krasą dėžės ir kuoman-dagiausiai prašoma mano žmonos dar kartą aplankyti mados salioną ir pamainyti nupirktą skrybėlę, nes kito-ji skrybėlė, žalsvos spalvos su raudona plunksna, — bus daug geresnė ir gražesnė, kadangi (taip teta rašo) ir jos pažįstama aptiekorienė yra tos pačios nuomonės.

Aršiausios yra tos tetos, kurios gydosi: jos reikalau-ja geros ir jautrios namų globos ir kiekvieną dieną lan-ko gydytojus.

Staiga nakčia išgirdau kaž-koki vaikščiojimą, po-pierų mindžiojimą, kedžių stumdymą ir smarkų didelės dėžės nuo stalo nupuoli-mą.

Tai tetulė vaikščioja; ji, priėjus prie mano žmonos lovos, pasiklausė:

— Ar tu miegi?

— Ne, — tarė mano žmo-na, iš miego pabudusi, — kas atsitiko ir ko tetulė vaikščioja?

— Aš manau, brangioji, kad jūsų laikrodėlis nege-rai eina; gal jis pagadintas, nes dar iki šiam laikui ne-skambejo; jau gali būti po ketvirtos valandos.

— Užiebsime žiburį ir pažiūrėsime, — tarė mano pati.

Netrukus sužinojome, kad dar vos tik pirma valanda po pusianakčiai.

Tetulė vėl atsigulė į lovą besiskysdam, kad jokių būdu negalinti užmigti, kad tik vos-vos truputį užsnu-do.

Tokiu būdu dar tris kar-tus tetulė mus prikėlė, ma-nydama, kad mūsų laikro-dėlis pagedęs.

Antgalo išgirdome baisų laikrodžio skambėjimą. Te-tulė šoko iš lovos ir pradėjo greit rengties. Valandai praslinkus jau ji buvo visai apsirengusi ir, vaikščioda-ma, trukdė mūsų miegą.

— Mieloji tetule! — tarė mano žmona — juk dar tris valandos iki traukiniui, dar galėtumėt dvi valandi, iki septintai pamiegoti, nes traukinys vos aštuntą išeis.

— Tu kalbi tiesą — pasa-kė tetulė — ir aš tą patį ma-niau, ypač todėl, nes per iš-tisą naktį nemiegojau; to-dėl dar kartą atsigulsiu nors valandos pusei, nes labai noriu miegoti; bet gulsiu apsirengusi.

Ir atsigulė tetulė. Aš la-bai drūčiai užmigau, ir pa-budau vos devintą valandą. Pabudus pasiklausiau pa-čios, kuri iš viralinės atėjo: — Na, kaip tetulė, ar la-bai skubiai iškeliavo? — Tylėk! — sakė pati — dar iki šiam laikui ji smar-kiai miega, visai apsirengu-si.

III.

Dėžės.

Atvyko pas mus giminai-tė... Bet, meldžiamieji skaitytojai, nemanykit, kad tai buvo mūsų giminaitė; ne, tai buvo tolimoji tetos Agotos giminaitė; mūsų gi geroji pažįstama, nes jau apie aštuonis kartus viešėjo pas mus Vilniuje, atvažiuo-dama šio-to didelė mieste nusipirkti. Visuomet ji mus giminėmis vadino:

— Kadangi teta Agota jums giminaitė, — aiškin-davo ji, — o aš vėl tetulės Agotos giminaitė, tai jau vi-sai aišku, kad ir mes gim-i-nės.

Ką galėjome sakyti ant tokio paaiškinimo?!... Ma-no žmona sutiko su jos nuo-mone ir vadino ją giminai-te.

Šį kartą giminaitė atvyko Vilniun nusipirkti vasarai skrybėlės, žakieto, skėčio, di-desnio ir mažesnio apsiavi-mo ir daugybės kitų dalykų ir dalykėlių.

Mano žmona vadžiojo gi-minaitę per ištisas dienas po miestą; jiedvi lankydavo vi-sokias krautuves, mados sa-lionus ir krautuves. Kas-dien jiedvi grįždavo vėlai namo pietų valgyti ir dar vė-liau vakarienauti. Grįždavo jiedvi nelinksmos, pailsu-

sios, surugusios ir piktos. Aš nedrįsau į jas pratar-ti, kad tik neišgirdus kokio šiurkštaus žodžio.

Ūpas judviejų buvo toks nepatogus, nes giminaitė ne-galėjo nieko sau gero išsi-rinkti, nieko patogaus nusi-pirkti.

Per aštuonias dienas mū-sų namuose nebuvo jokios tvarkos, nes visų namų da-bojo puskvailė tarnaitė, ku-ri vis skundėsi, būk pati vie-na nieko padaryti negali ir kad pradžioje sekančio mė-nesio pasiieškos sau kitų ponų.

Atjausdamas sunkų padė-jimą vargšės-tarnaitės, aš pradėjau kaikiuriuos mote-rų darbus daryti: klojau lo-vas, šlaviau grindis, tvar-kiau lempas ir t.t., nes pati, vėlai sugrįžusi namo, nega-lėjo jau namų tvarkyti, tik turėjo barti nelaimingą tar-naitę, nes ši perbrangiai nu-pirko daržoves, netikusią parnešė mėsą, kepama kepsnį pridedino ir jo pusę suvalgė...

Po pietų tuojaus jiedvi vėl greitai miestan išėjo ir net tris kartus visas krautu-vės aplankė; jiedvi gerai ži-nojo, kas kiekvienoje krau-tuvėje yra ir ko nėra.

Vos tik aštuntą dieną gi-minaitė drįso sau skrybėlę ir žakietą nusipirkti; pusę pinigų krautuvėje užmokė-jo, kitą pusę prižadėjo grei-tai iš namų atsiųsti. Iš vie-nos krautuvės tarnas atne-sė dėžę su žakietu, iš kitos — didelę dėžę su baisiai pla-čia skrybėle.

Giminaitė buvo labai už-gandinta savo pirkiniais ir pradėjo ruošties kelionėn; bet vos dar dvejom dienom praslinkus ji iškeliavo na-mo, prižadėjusi ryt ar poryt mums pinigų atsiųsti, ki-tos pusės pirkinį kainos apmokėjimui.

Jai išvažiavus, kita dieną gavome nuo giminaitės laišką tokio turinio:

— Mieliausioji! Mano abe-jonė kaslink gerumo pirki-nių buvo tikra: žakietas yra neapsakomai bauriai pasiū-tas; negaliu jame niekur iš-eiti. Visas mūsų miestelis yra tokios pat nuomonės, ir aš negaliu jo sau pasilikti. Skrybėlė dar bauresnė! Ir vieną ir kitą pirkinį siunčiu tau krasa. Man perkant tuos pirkinius, rodos, krautuvė-se prižadėjo priimti atgal, jeigu man nepatiktų. Ne-pyk, mano brangiausioji! Labai mandagiai prašau ta-vės tuojaus nueiti ir anas krautuves ir pasakyti, apie tą mano pirkinį atmetimą; tegul jie paims savo daiktus ir tegul sugrąžis tau užmo-kėtus pinigus, kuriuos man kuogreičiausiai prašau iš-siųsti. Dabar pirkiau tuos daiktus čia, mūsų miestely-je; kadangi čia gana gražūs ir daug pigesni. Glaudžiu-tave prie širdies..."

Mano pati, nepabaigus pie-tų virti, nubėgo greit į mies-tą; valandai praslinkus, ji sugrįžo namo labai rūsti.

— Tik tu pagalvok, — ta-rė ji man — kokis netikusis mūsų padėjimas: nei vieno, nei antro pirkinio nenori krautuvėse priimti!... Jie reikalauja likusių neužmo-kėtų pinigų...

Nieko netariau žmonai. Vakare atnešė iš krasos dvi didelės dėžės. Mano senė ko nepasiuto iš piktumo; per-tarnaitę ji nusiuntė dėžes į krautuves.

— Jeigu nepanorės atgal priimti, — aiškino ji tarnai-tei, — tai padėk dėžes krau-tuvėse. Pabaiga ant 7 pusl.

CHARLES DICKENS. OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

į bonką, du ar tris cininiai indai, duonos kepalas ir torielka. Ant skaurados, uždėtos ant ugnies ir pridrutintos su siulu prie kukučio, spirgėjo keletas dešrų, kurias su šakute rankose dabojo labai senas susiraukęs žydas, kurio bauriai išrodantis ir atstumiantis veidas buvo papuoštas keliais pluoštais susivėlusiu rūdį plaukų. Jis buvo apsi-vilkęs taukuotais rubais, kurie neprisidengė jo pliko kaklo. Rodos, žydo atida buvo pusiau padalinta tarpu skaurados ir augšto medinio ožio, ant kurio kabojo daugelis šilkinų skepetaičių. Keletas migių, sutaisytų iš senų maišų, riog-sojo pasieniais. Aplink stalą sėdėjo keturi ar penki vaiki-nai, neivienas nevyresnis už Dawkins'ą, kuklę ilgus moli-nes pypkes ir traukė svaiginančius gėralus, kaip suaugę vyrai. Visi jie greitai apstojo Dawkins'ą, kada tas kasžinką šnabždėdosi su žydu, paskui atsigrižo prie Oli-verio ir šypojososi. Žydas su šakute rankose taipgi nu-sijuokė.

— Tai yra jis, Fagine, — tarė Jonas Dawkins; — ma-no draugas Oliveris Twistas.

Žydas nusišypojo ir turstelėjęs žemai prieš Oliverį paėmė jį už rankos ir pasakė, kad jam esant didelė garbė arčiau su juom susipažinti. Ant tų žodžių visi vaikai su pypkėmis dantyse apstojo Oliverį ir sveikinosi su juo, kratydami už abiejų rankų, ypač už tos, kurioje jis laikė savo pundelį. Vieni norėjo pakabinti jo kepurę, kiti bu-vo taip mandagūs, kad net iškratė jo kišenių, norėdami prieš eisiant gulti jį išvaduoti, nes jau buvo pailsęs. Tie malonumai gal būtų pasiekę ir toliau, jei ne smarkus var-tojimas šakutės, su kuria žydas ėmė juos šveisti per gal-vas ir pečius.

— Mums labai smagu tave pažinti, Oliveri, — labai, — tarė žydas. — Sukčiau, nuimk dėras nuo ugnies ir prislink Oliverio kedę prie kakalo! O, tu žiuri ant nosi-nių skepetaičių, mano mielas! Čia jų gana daug, ar ne? Mės jas tik peržiūrime ir rengiame skalbti, daugiau nieko, Oliveri, daugiau nieko! Ha! ha! ha!

Ant paskutinį žodžių visi to linksmojo pono augin-tiniai pasileido garsiais juokais. Taip juokdamies, jie sėdo vakarieniauti.

Oliveriui suvalgius paskirtą jam dalį, žydas priren-gė stiklą karšto vandens su džinu ir liepė jam išgerti grei-tai, nes kitas vaikas laukia savo kaimėnos. Oliveris iš-gėrė. Neužilgo potam pajuto, kaip jį kažkank lengvai nunešė ir paguldė ant parengto patalo, kur jis giliai ir sal-džiai užmigo.

IX.

Čia yra daugiau išpasakota apie meilųjį senuką ir jo užsitikėtinius augintinius.

Jau buvo vėlu išryto, kada Oliveris pabudo iš ilgo, sveiko miego. Stuboje daugiau nieko nebuvo, tik senas žydas, kurs virė kavą pusryčiams, negarsiai švilpau-da-mas ir sukydamas aplinkui su geležiniu šaukštu rankose. Trypdamas aplinkui jis kaip kada sustodavo ir klausy-da-vo, ar kas nesibeldžia apačioj; nusiraminęs, vėl sukinosi ir švilpavo.

Nors Oliveris paliovė miegojęs, bet visiškai dar ne-pabudo. Yra toks perėjimas iš miego į budėjimą, kada žmogus su pusiau uždarytomis akimis ir pusiau veikian-čiais jausmais, daugiau gali persapnuoti ir penkias minu-tas, kaip ir penkias naktis, su visai užmerktomis akimis ir miegančia nuovoka. Tokiuose atsitikimuose žmogus užtektinai žino, ką veikia jo mintis, kaip ji atsiskyrus nuo savo žemiško sėbro ir peršokus per laiką ir erdvę, parodo savo veiklumą ir tveria nekuriuos miglotus išva-džiojimus.

Lygiai tokiam padėjime buvo Oliveris. Pusiau už-merktomis akimis jis matė žydą; girdėjo jo negarsų švilpimą; atskyrė skambėjimą šaukšto į puodo kraštus; ir drauge jo mintis buvo užimta mąstymu apie visus, ku-riuos kada nors matė ir pažino. Išvirus kavai, žydas nu-kėlė puodą nuo ugnies. Tą atlikęs, jis valandėlę stovė-jo, lyg nežinodamas ką daryti; paskui prisiriartino prie Oliverio ir pašaukė jį vardu. Tas neatsiliepė, matomai miegojo.

Išitikrinęs apie tai, žydas tykiai uždarė duris. Tą padaręs, jis ištraukė, kaip Oliveriui rodėsi iš kažinkokios skylės grindyse mažą dėžutę, kurią atsargiai padėjo ant stalo. Kada atvožęs ją pažiūrėjo į vidų, tai jo akis nu-švito. Prisislinkęs prie stalo seną kedę, jis atsisėdo ir išėmė iš dėžutės puikų auksinį laikrodėlį, žibantį dei-mantais.

— Aha, — tarė žydas, ištraukęs galvą į pečius ir su-raukęs kiekvieną savo veido dirksnį į baisų šypojojimą. — Apsukrus kunes! apskukrus kunes! Gudrus iki galui! Niekados neprisitarė senam savo klebonui, kur jie buvo! Niekados nepasigyrė seniu Faginui! Ir kam? Tas vistic-k neatliuosuos suveržto mazgo. Ne, ne, ne! Puikys vyrai, puikys vyrai!

Su tais ir panašiais žodžiais žydas padėjo dėžutę at-gal į savo vietą. Paskui išėmė iš ten dar mažiausią pusę tuzino kitokių dėžių ir žiūrėjo į jas tokiu pat pasigėrė-ju. Tenai buvo žiedų, sagučių, brastelių ir kitokių bran-genybių, tokios puikios medžiagos ir išmislaus išdirbi-mo, kad Oliveris neturėjo nei supratimo, kaip jie vadi-nasi.

Atidėjęs tuos žibučius, žydas ištraukė da vieną taip mažą, kad jis išsitemko ant jo piršto. Turėjo ten būti koks nors parašas, nes žydas padėjo jį ant stalo ir pridengs-dėlu nuo šviesos, ilgai ir rimtai ant jo žiūrėjo. Antgal,

lyg abejodamas, ar pasisekė, padėjo jį vėl ant stalo ir atsilošęs ant kedės sumurmėjo:

— Koks tai puikus dalykas nugalabijimas! Numirė-liai niekados negrišta, numirėliai niekados neišneša aikštens kvailų pasakų! Puikus amatas! Visas penketas sumerti lyg ant siulo, neliko nei vieno, kurs išduotų, arba nusigastų.

Ištars tuos žodžius, žydas netyčia atkreipė perva-riandis akis ant Oliverio ir patėmijo, kad vaikišcio akis buvo atkreiptos ant jo su didžiu žingeidumu. Nors tas dirstelėjimas tęsėsi labai trumpai, — kuotrupiausia valandžiukę, vienok senis spėjo suprasti, kad Oliveris tē-mijasi į jį. Jis garsiai užvožė dėžutę ir pagriebęs nuo stalo duoninį peilį, šoko pasiutusiai prie vaikišcio. Jis taip drebėjo, kad Oliveris nors buvo nusigandęs, bet spėjo patėmyti, kaip peilis krutėjo jo rankose.

— Kas tai yr? — suriko žydas. — Ko tu žiuri į ma-ne? Kam tu pabudai? Ką tu matei? Sakyk, vaikel! Greit— greit! dėl tavo gyvasties!

— Aš negalėjau ilgiau miegoti, — atsakė Oliveris bailiai. — Man labai nesmagu, jei aš kuom nors parėjau tamstai į kelią.

— Gal jau tu pabudai valandą atgal? — tarė žydas, atkreipęs ant vaiko baisesias akis.

— Ne, — ne, tikrai, — atsakė Oliveris.

— Ar tikrai taip!? — suriko žydas, žiurėdamas dar baisesiau ir grumodamas peiliu.

— Užtikrinu savo žodžiu, kad ne, — atsakė kuorim-čiausiai Oliveris. — Aš nebuvau pabudęs, pone.

— Tylėk, tylėk, mano mielas, — tarė žydas, umai atsimainęs ir pažaidęs su peiliu, padėjo jį atgal ant sta-lo, lyg norėdamas parodyti, kad jį pagriebė ot, taip sau, netyčia. — Žinoma, aš tą mačiau, mano mielas. Norėjau tik tave pagąsdinti. Tu drąsus vaikas. Ha, ha, ha! — tu drąsus vaikas, Oliveri.

Ir žydas juokdamasis trynė sau rankas, vienok ne-ramiai pažiūrėjo į dėžutę.

— Ar tu matei katrą iš šitų gražių daiktų, mano mie-las? — užklausė žydas uždėjęs ranką ant dėžutės.

— Taip, tamsta, — atsakė Oliveris.

— O, — sušuko žydas vėl išbalęs. — Jie — yra mano, Oliveri; mažas mano turtas. Iš to aš tik gyvenau ant se-natvės. Žmonės vadina mane vargdieniu, mano mielas — tik vargdieniu, daugiau nieko.

Oliveris pamislįjo, kad tas senas ponas turi būti tik-ru vargdieniu, gyvendamas tokiuose nešvariuose namuose su tiek laikrodžių; bet atsiminęs, kad gal užlaikymas Sukčiaus ir kitų vaikų kaštuoja jam daug pinigų, jis tik su pagarba pažiūrėjo ant žydo ir užklausė, ar gali jau keltis.

— Žinoma, mano mielas, žinoma, — atsakė senis. — Kelkis. Ten kampe rasi uzboną su vandeniu. Atnešk jį čia, aš tau duosiu bliudą nusipraust, mano mielas!

Oliveris atsikėlė ir nuėjo į kamą atsinešti uzboną. Kada jis sugrįžo, dėžutės jau nebuvo.

Vos tik jis nusiprausė ir apsitrūsė, išliejęs vandenį pro langą pasak žydo paliepimą, kaip štai sugrįžo Suk-čius su kitu labai mitriu savo draugu, kurs tapo jau pers-tatytas kaip Charles Bates. Keturiese jie susėdo valgyti pusryčius, kurie susidėjo iš kavos ir šiltų bandučių su kumpiu, kuriuos Sukčius parsinešė savo skrybėlėje.

— Tikiuosi, — tarė žydas, pažiūrėjęs gudriai į Oli-verį ir atsikreipęs į Sukčių, — tikiuosi, kad judu dirbote gerai šįryt, mano mieli?

— Smarkiai, — atsakė Sukčius.

— Kaip vinįs, — pritarė Charles Bates.

— Smagus vaikinai, smagus vaikinai! — tarė žydas.

— Ką judu pelnėte, Sukčiau?

— Porą mašnelių, — atsakė tas ponaitis.

— Ar su pamušalu? — užklausė žydas su didžiu gu-drumu.

— Pusėtinai, atsakė Sukčius ištraukęs dvi mašneles pinigams, žalią ir raudoną.

— Ne taip sunkios, kaip galėtų but, — tarė žydas, gerai peržiūrėjęs jų vidurius, — bet labai gražios ir pui-kiai padarytos. Gudrus iš jo darbininkas, ar ne, Oliveri?

— Iš teisybės, pone — atsakė Oliveris, ant ko Charles Bates pasileido garsiu juoku didžiai stebinties Oliveriui, nes jis nesužrato iš ko čia juoktis.

— O ką tu sugriebei, mano mielas? — paklausė žy-das Charl'io Bates'o.

— Mazgočių, — atsakė tas, ištraukęs keturias nosi-nes skepečiukes.

— Matau, kad jos da geros — labai, — tarė žydas peržiūrėjęs jas stropiai. — Bet tu jas da negerai paženkli-nai, Charles; ženklai turi būti iškrapštyti su adata; mės mokšime Oliverį, kaip tą padaryti, ar gerai, Oliveri? Ha, ha, ha!

— Jei jums taip patinka, pone, — atsakė Oliveris.

— Norėtum taip lengvai ženklinti skepečiukes, kaip Charles Bates, ar ne, mano mielas? — klausė žydas.

— Labai, jei tik mane išmokšite, — atsakė Oliveris.

P. Bates rado tą atsakymą taip juokingu, kad vėl pasileido juokais. Juokas susitikęs su kava, kurią gėrė, nubėgo į kitą gerklę ir vos pirma laiko neužsprangino tą linksmą ponaitį.

— Jis toks baisesiai nenunokęs! — tarė Charles atsi-peikėjęs, lyg norėdamas išsiteisinti iš tokio nemanda-gaus apsiėjimo.

Sukčius nieko neatsakė, tik glostė Oliverio plaukus ir ramino, kad išpalengvo jis visko išmok. Senasis-gi ponas, matydamas, kad Oliveris užkaito, permainė šne-ką, užklaudamas, ar daug žmonių buvo tą rytą ant egze-kucijos (nugalabijimo). Oliveris vis labiau stebėjosi, nes iš vaikų atsakymų buvo aišku, kad juodu ten buvę; ir Oliveriui, žinoma, buvo navatna, kaip juodu galėjo atrasti laiko taip daug užsidirbti.

Toliaus b

„Draugo“ Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

K. Strumskas,
190 High st.,
Brooklyn, N. Y.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševiče,
4417 Marshallfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičė, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičė,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

P. J. Miller,
Lithuanian Store,
Athol, Mass.

Pranas Smolenskas,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevičė,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
415 Middle st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbanavičė,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podzukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškėnis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauckas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevičė,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
109 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood

Tas nuo 6 pusl.
tuvėse ir parbėk greitai namo.

Netrukus tarnaitė sugrįžo linksma iš miesto: jai pasisekė padėti dėžes ir pabėgti.

Bet kelioms minutoms praslindus, dėžes mums krautuvninkai vėl namo sugrąžino. Pati mėgino nepriimti, bet vaikas ir mergina, ką dėžės buvo mums atnešę, paliko jas ir nuėjo.

— Ar išsiterėjota tą, kad krautuvės priims pirkinius atgal, jeigu jie nepatiktų? — klausiau aš savo žmonos.

— Nebeatsimenu! — tarė ji.

— Tai daryk, ką nori, — atsakiau aš — nes aš to viso nei žinoti nenoriu.

— Jau žinau, ką padarysiu! — pasakė pati.

Ji nusiuntė giminaitei telegramą:

“Nenori priimti, sugrąžinu tau dėžes”.

Kelioms valandoms praslindus gavome telegrafo atsakymą:

“Nepriimsiu; nesiųsk, nes atgal sugrąžinsiu.”

Ir pasakykit, mano melžiamieji, kas man bedaryti su dėžėmis, kurios stovi pas mus ir su krautuvėmis, kurios man teismu grąšina už neapmokėtus pinigus ir taipogi su pačia, kuri sunkiai susirgo iš to susirūpinimo.

Ksav. Vanagėlis.

Blaivybes Skyrius.

L. B. S. A. centro viršaičiams atsakymas ant laiško, tilpusio No. 19 “Draugo”.

Mēs, Waterbury'o L. B. S. A. pirma kuopa atsakome: Nors tas laiškas nevertas atsakymo, dėlto, kad tie viršaičiai pasirašę po laišku, patį nežino, ką rašo. Štai ką sako savo laiške: Mat waterburiečiai, o ypač Dvasiškas Vadovas (kam jūs jį rinkot, kad negeras?) agitavo už pilnuosius blaivininkus. O viršaičiai išsitarė laiške, kad jie (bostoniečiai) abejojo ir apie ardyną tvarkos laike seimo, jeigu reikės likti pilniaisiais blaivininkais. Toliau skaitant randame gailėstaujančią, kad, girdi, kodėl smuklininkai blaivybę nevaržo.

Taigi, broliai, veltų jūs sakot, kad mus buk piktina sparčiai kilanti Sąjunga. Apsirikt. Waterbury, Ct., suauktas pirmas lietuvių Blaivininkų suvažiavimas su tikslu sutverti Amerikoje pilnųjų blaivininkų organizaciją. Taigi to mės laikmės ir laikysimės. Mēs su geriančiaisiais nieko bendro neturime savo organizacijoje. Jus geriau žinot, dėlko pirmiaus sutvėrėt Boston'e kokią ten neblaivininkų sąjungą, o kada išgirdot šaukiant į Waterbury blaivi-

ninkų suvažiavimą, buvo jum proga vienaip dirbti, o kitaip mislyti, kas dabar iškilo aikštėn.

Mēs, laikydami pirmo suauktimo L. K. B. S. A. Waterbury, Conn., taipot paties laikmės antrame seime Bostone. Pripažįstame tiktai už pilną narį mūsų organizacijoje, tą, kuris, po metų išmėginimo, lieka pilnuoju blaivininku. Apginda mi pilnųjų blaivininkų organizaciją, pirmieji suauktotajai pirmo Blaivininkų suvažiavimo pasirašom.

Kun. P. Saurusaitis,
J. Kovas,
Pranas Matusevičius,
J. Atanavičius,
Juožas Kazlauskas,
Leonas Gunas.

INFLUENCIJA [GRIPPE].

Nelauk pasirodymo pirmutinių apsiirškimų šios pavojingos ligos, kurie yra skaudėjimas galvos, kojų, šaltis, krečia, karštis apima, skauda ir pailsta kojos ir t.t., bet tuojaus vartok

Dr. Richter'io Pain Expeller,

Sulęg parodymų ant popieros, apskandios bonkute.

Taipgi pasekmingas nuo reumatizmo, neuralgijos ir šalčio. Saugokis padirbtų ir žiūrėk, kad pakutis išrodytų visai taip, kaip šis paveikslėlis ir kad galai būtų užpečėtyti su mūsų pečėtyjimo ženklais, turinčiais įkarą. Kitaip jūs gaunate padirbtus vaistus.

25c. ir 50c. bonkutė vaistinyčiose ir nuo

F. Ad. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

People's Union Savings Bank,

Cor. Main & Water Sts.
PITSTON, PA.

Turi kapitolo su nuošimčiais \$330.000.00.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų pinigų.

Geriausias kelias į prolobimą

yra pradėti uždirbtus pinigų ir gerą Banką.

Mēs priimame net po vieną dolerį.

— THE — People's Bank,

Public Square,
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų joje pinigų. Atdara nuo 9-ny ryte iki 3-jų po pietų. Subatomis gi nuo 9-ny iki 12-tai val. prieš piet ir nuo 7-ny iki 8-ny vakare.

Gera, saugi Banka, uždėta prieš 40 metų.

THE PEOPLE'S BANK,
Wilkes-Barre, Pa.

Kada kudikis prašo penu

nusipirkimui pigių saldinių jų vietoje duok jam riekę duonos aptęptą

CRUBRO

Sveikuose Emaliuose bėkines.

Jis labiau tai mėgs negu pigias kendes ir bus jam sveikiau. Obuoliai sveikiausias vaisius, o Crubro Obuolių Sviestas padirbtas iš saldžiausių obuolių.

Jis pigus (10c. ir 25c. didu mo) — mažai kainuoja, o vien blėkinė užvaduos sviesto svarą. Prašyk pas groserį ir pabandyk.

\$100 ATLYGI NIMO.

Crubro konservai ir raugintos daržovės yra absoliutūs, kai grynai padirbtas geriausias produktas. \$100 duosim kiekvienam, kuris ras juos koki prie maistą.

Crubro gryno maisto produktai.

rio Amerikoniškas Elixiras iš Bitter Vyno suteiks tau greičiausią pagalbą. Jis neturi jokių vodingų dalelių ir padirbtas yra iš karčių šaknelių ir tyro vyno. Aptiekose. Chemiška Laboratorija Jos. Triner'io, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Redakcijos Atsakymai.

P. J. M...s. Lietuviai žėgnojasi, sakdami: “Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus” vieton “Vardan Tėvo...” iš seno papratimo. Žodis “Dievo” turėtų būti išmestas, kas su laiku — reikia tikėti — ir įvyks.

Vis viena.

Jokubas. — Koks yra skirtumas tarp magiko ir “Keleivio”?

Motiejus. — Vis viena — abudu lengvatikiams akis monija.

“Žvaigždės” Jubilėjinis Numeris.

“Žvaigždės” jubilėjinis numeris (dešimties metų sukaktuvių) yra didelis ir gražus. Puošia jį daug iliustracijų, nors galėjo būti daugiau. Svarbi yra istorija kai kurių lietuviškų kolonijų Amerikoje.

Savo draugei linkime kuo ilgiausio gyvenimo!

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

Jonas Riktoraitis, prez.
67 James St.,
Waterbury, Conn.

Kaz. Vaškevičius, vice-prez.
186 Jefferson St.,
Newark, N. J.

Kaz. J. Krušinskas, sekr.
457—17th st.,
Brooklyn, N. Y.

Ant. Danisevičius, kas.
630 W. Centre st.,
Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

Juoz. Vasiliauskas,
112 N. Greene st.,
Baltimore, Md.

Kun. M. Pankauskas,
445 Park Ave.,
Bridgeport, Conn.

Kun. V. Vizgirda, knygius
190 S. Meade st.,
Wilkes-Barre, Pa.

dvasiškas vadovas,
Kun. M. Pankauskas,
445 Park Ave.,
Bridgeport, Conn.

Vienas politikierius sunus prisirengė su smarkia kalba savo tėvo rinkimams. Atėjęs į rinkimų kambarį ir atsistojęs prieš klausytojų minią, jis taip sumišo kad ne galėjo kalbėti. Ant galo sumikčiojo: Tamistos! einant man iš namų, tik du žmonės žinojo, ką aš kalbėsiu: mano tėvas ir aš. Dabar — dabar tik mano tėvas žino.

PAKLYDELIAMS.

Nišsipildys jūs' troškimai,
Nors jūs' dievai jau susiprato,
Nors smagurių drugys juos krato,
Nors nožmų kila pageidimai—

Nes jūs' pilvai, tai jūs' dievai—
Nors viską miną jie po kojų,
Ir žydams nor' sutverti rojų,
Ir tinginiat, gyvent lengvai:—

Per niek burnojimai, keikimai,
Neišsipildys jūs' troškimai.
Kol dar pasaulyj' yr' tvarka,
Pigu ir jums tenai gyvuoti,

Nes jūsų užduotis — kovoti,
Pakol dar turite prieš ką.
Kur yra kunas, ten yr erkė,
Kur yra gyvata — tenai

Užsilaikyti gal betvarkė
Ir graužti kuną amžinai.
Bet kada džiusta medžio šakos,
Nerasi lapuos' kirmelės:

Nes augalui syvų netekus,
Ji ten išmisti negalės.
Taip bus ir jums. Namus sugriovus,
Ir naujos gužtos nesukrovus,

Nebus prieš ką jau priešiniant,
Nes mokate tik griauti ir griaut.
Bet koliai tie namai sugrius,
Jau nebėlis nei vardo jūs!

Perniek burnojimai, keikimai,
Nors jūs' dievai jau susiprato,
Bet nesulauks betvarkės meto:
Neišsipildys jūs' troškimai.

Zaibas.

Pabėgo

Stanislovas Majewskis, apie 50 metų amžiaus, 5 pėdų augščio, geltonais usais, pus žilis, nosis nulinkus, laikrodžiūs ir visokias mašinas taisydavo, moka kelias kalbas. Gyveno ant Stanton Hill ir jau du mėnesius, kaip prapuolė. Kas apie jį praneš, gaus dovanų \$5.00. Pranešti Martinui Stragiui, Box 2 Wilkes-Barre, Pa

DYKAI -- Dovanos musu kostumieriams -- DYKAI.

DYKAI: — Pirkit pas mus geriausią tabaką dėl ruko už \$6.00, tada mės pavelsim Jums išrinkti suvis dykai, kaip dovaną vieną iš parodytų žmonių dainų: 1. Naujasis importuotas fonografas su didele nikeline truba ir rekorda, katrai labai gražiai skamba. 2. Koks gali surengti savo namuose puikų koncertą dainų ir muzikos. 3. Gražia Armonika iš žinomos vokiškos fabriks su pilniaisiais balsais, notais ir aurodais. 4. Puikus stalavas laikrodėlis su muzika. 5. Puikus stalavas servisas gerai pasidabritas, sudėtas gražiam baksuke: 6 pelius, 6 videliūs, 6 dideliūs šauktūs, 6 mažūs, 1 pelis dėl sviesto ir vienas šauktukas dėl eukraus. 6. Mašina dėl rašymo, ant katros košanas gal drukuoti viską, ką tik norės. 7. Revolveris nikeliavotas, 7 sykūs šauna su gražiai išdirbtu rankele. Visus viršminėtus daiktus parodėm ant paveiklų. Jeigu norit, tai galit išrinkti dar kitus daiktus: solidnas albumas dėl paveiklų su muzika 10 ir pusė colių augštas. Puikus kruzis dėl alaus su pakavota tarp dviejų dugnų muzika, 8 ir pusė colių augštas su gražiai išdirbtomis figūroms, parodančiomis visokias scenas. Košanas syki, kaip tik pakelsite kruzę, gražina muzika: kaip tik pastatysit ją, muzika perstoja. Duodant Jums šitas dovanas nieko daugiau nuo Jusų nereikalaujame, tik kad rekomendavotumėte mūsų firmą savo pažįstamiems. Prisiųskit mums 50 centų markėmis ir mēs atsiųsim Jums 40 bakiukų tabakos vertės \$6.00 ir vieną iš šių daiktų suvis dykai. Apturėję tai per ekspress, užmokėsite likusius \$5.50. Kas nori gali apžiūrėti tvorą, atimant jį iš ekspress, o jeigu nebus taip, kaip garšiom, tai galit tvorą netimti.

ENGLISH-ASIATIC TOBACCO CO. Dep. 5. 115 E. 7th St., New York City.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Viskas, ką Jus reikalaujate, tai pasimokyti Rosenthal'io mokykloje, kaip gražiai apsi-rengti.

Tai neužims jums daug laiko, — tik kelias minutes ims laiko, kad paaiškinus geras upatybes

Nauju pavasario siutu ir paltu.

Išeję iš mano mokyklos, mokesite gerai apsi-rengti

\$10, \$15, \$20, \$25 ir \$30

tai mano kainos. Ateikite persitikrinti ir pasimieruoti. Mano siutai prieinami jums šernolei ir tiks jums.

Moteriškai ploščiai nuo lietaus \$5.00 verti už \$3.98.

LOUIS ROSENTHAL,
ANT KIRBY'S KRAUTUVES,
South Main St., Wilkes-Barre, Pa.

DABAR

laikas prirengti jūsų fizinę padėjimą, kad atsikratytumėte to pavasario pailsimo. Geriausia imti

Stegmaierio Malt Extrakta

Nei vieno turbūt nėra, kuris kuomet nors nereikalaujantys sudrūtinti savo jėgas, o nieko nėra geresnio tam tikslui, kaip mūsų Malt Extract.

Pasiklausk gydytojo. Jeigu tavo vaistinėms nelauko, reikalauk tiesiog nuo mūsų.

Gryno maisto ženklas ant kiekvienos bonkūtės.

STEGMAIER BREWING CO.

Wilkes-Barre, Pa.

Naujas telefonas 977
Bell telefonas 422

Plymouth National BANK.

Kapitolas su poveršiu
\$165.000.00.

Šitoji Banka prižiūroma Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų pinigų. Galima susisiekėti lietuviškai.

Mandagus patarnavimas.

G. N. Postlethwaite,
Izdirininkas.

3⁰ SUČEDIJIMAS 3⁰ AUGA.

PINIGAS DARO PINIGĄ.

Pradėk taupyti pinigus pas mus. Kad ir mažiausia suma pridėta prie sudėtų pinigų ir 3 nuosimčiai, kuriuos moka me, greit padidys jūsų taupimą. Lietuviams paranki vieta.

NORTH SCRANTON BANK

1902 North Main Avenue.
Scranton, Pa.

Užsirašykite

„DRAUGA.“

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Izdirbejas

visokių ženklu draugystė. o ypatingai: karkadų guzikais metalu, anamelu ir padengtu celuloidu, šarpu, veliav ir karūnu.

Man pavestus darbus atlieku artistikiškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

SWALM HARDWARE CO.,

21 North Main St., Pottsville, Pa.

Ivairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Juozas Szukis,

Geriausias Lietuvis FOTOGRAFISTAS,

Naujas Telefonas 1070—R.
20 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

Merchants Banking Trust Company,

Mahanoy City, Pa.

Turi Kapitolo su nuosimčiais
\$190.000.00.
Sudėtų pinigų
\$700.000.00.

Mūsų vedame visokią legalią biznį.

Mūsų bankoje galima susikalbėti: lietuviškai, lenkiškai, vokiškai ir angliškai.

JOHN J. MEYER,
Kasirinkas.

Kurių skaitytojų prenumerata pasibaigusi, tiems šis numeris bus paskutinis. Siunčiant pinigų, čekius, arba „Money Order“, siųskite ant adreso:

„DRAUGAS“,

314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Office New Telephone 37.

Residence 1100.

Lietuvių Advokatas.

Jonas S. Lopatto

47-48-49 Bennett Building,
Wilkes-Barre, Pa.

Norintieji pasikolinti pinigų ant pirmo mortgage, arba pirkti namus lai kreipiasi.

First National BANK,

PLYMOUTH, PA.

UŽDĖTA 1864.

KAPITOLAS \$100.000.00.
PERVERŠIS \$250.000.00.

Didžiausia ir saugiausia Banka mieste.

Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų joje pinigų.

UNION TICKET AGENCY.

Seniausia Lietuviška Banka Scrantone ir visoje Aplinkoje.

Agentūra Laivakortų ant Geriausių Linijų.

Siunčia pinigus kas dien ir visas dienas svieto; taipgi perka ir išmaino visokių pinigų. Išdirba visokių dokumentus Amerikos ir Lietuvos teismuose. Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tos ryto iki 9-tos val. vak.

Nedėlioje: nuo 10-tos ryto iki 5-tai valandai vakare.

Adolf Blau,

Union Ticket Agency,

203 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
Taipgi turime savo krautuveje daugybę visokių maldaknygių ir svietiskų knygų visokiame kalbose.

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 662.

GERIAUSAS PINIGAMS PASIDĖJIMAS,
TAI ŠTAI ŠITAME BANKE:

Merchants National Bank,

POTTSVILLE, PA.

Nuo padėtųjų pas mus pinigų gausi 2 nuosimt., jei padėsi trumpam laui, 3 nuosimt., jei šešiams mėnesiams, 3 ir pusę nuosimt., jei padėsi vieniems metams.

Gali pradėti pasidėlioti, jei turi \$1.00.

Maloniai kviečiame visus atsilanyti pas mus.

Gerb. O. P. BECHTEL, Prez., A. W. SELTZER, Vice-Pr.,
C. H. MARSHALL, Kasierius.

The BENEFICIAL SAVINGS FUND SOCIETY

1200 ir 1202 CHESTNUT STREET,
PHILADELPHIA, PA.

Uždėta 20 dienų Balandžio-1853 metuose.

Nuosimtis 3.65 metams.

PAMATINIS KAPITOLAS --- tryliką milijonų dolerių.

SUDĖTŲ PINIGŲ --- vienuolika ir tris čvertis milijono dolerių.

PERVIRŠIS --- vienas ir viena čvertis milijono dolerių.

Depozitorius suvirsūm tryliką tukstančių asmenu.

DEPOZITUS PRIMAME PER LAISKUS.

IGNOTAS J. DOHAN, Prezidentas.

ANDRIUS J. KEEGAN, Vice-prezidentas.

ALFRED J. MURPHY, Sekretorius ir Kasirinkas.

ANTANAS HURST, Eaq., Patarejas.

IŠEJO IŠ SPAUDOS DAILUS SCENIŠKI
VAIZDELIAI VARDU

„Degtine“ ir „Katriute.“

KAINUOJA PO 10 CENTU.

Galima gauti

„Draugo“ Spaustuveje.

PIRKITE LABAI NAUDINGAS KNYGUTES

PO VARDU

„Naminis Vaiku
Auklėjimas“

IR

„Katekizmas Apie
Alkoholiu.“

Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Pelnas eis insteigimui našlačių prieglaudos. Galima gauti pas

Kun. A. Staniukyną,

4557 So. Wood St., CHICAGO, ILL.

Lietuviškųjų Šv. Kazimero Seseru Seminarija CHICAGOJE.

Lietuviškosios Sesers prima pas save mergaites mokymui ir išauklėjimui. Seminarijoje prie regulieriškojo mokslo, arba ir atskiriam, yra mokinama, muzika, pašymas, siuvinėjimas ir taip toliau.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,
ST. CASIMIR'S SEMINARY,
6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Didis ir Garsus Dr. Ignatas Stankus, M. D.

pabaigęs daktarišką mokslo universitete valstijos Indiana, taipgi pabaigęs kvotimus augštesnioje ir jau paskutinioje daktariškojo mokykloje New York Post-Graduate Medical School and Hospital, kurioje specialiai išsilavinęs gydymu visokių sunkiausių ir pavojingiausių ligų ir daryme operacijų; pabaigęs gi tą mokslo įgauna vardą augsto ir didžio daktaro.

Dr. Ignatas J. Stankus per kiek laiko buvo miestavų daktaru mieste Indianapolis, Ind., kur turėjo didelę praktiką gydymu įvairių ligų, atlikdamas savo užduotis kuogeriausiai ir užgandinant žmonių, dabar gi, pasižavėjęs labai savo brolių tautiečių, ir kad apsaugoti juos nuo išnaudojimo per nesąžiningus daktarus, įrengė savo ločną naminį ligonbutį ir

Kviečia sergančius pas save, sakydams:

Jeigu sergi, ar kenkia kas sveikatai, skubai kreipies pas mane, ar ypačiai ar laišku, o busi išgydytas. Jeigu kiti daktarai pripažino ligą neįgydomą, nebėjok, nes aš turėdamas didesnę praktiką ir augstesnę mokslo, tau pagelbėsi ir sugrįžsi tikrai broliškai ir sąjoniškai roda. Kiekvienas iš atšaukusių pas mane atras teisingą daktarišką pagalbą ir patę persitikiu, kad esu pabaigęs didesnę daktarišką mokslo ir galiu geriau gydyti, negu kiti daktarai svetimaučiai.

APSIIMU IŠGYDYTI

Nuo reumatizmo, skaudėjimo ir gelimo sąnarių, kaulų, strėnų ir šonų; nuo visokių kraujo ligų, užkietėjimo ir nedidimo vidurių; išbėrimo kuno, niežėjimo, visokių spuogų, dedervinių, slinkimo plaukų; galvos skaudėjimo, nuo ligos širdies, inkstų, plaučių, kepenų. Nuo visokių nerviškių ligų, neuralgijos, drebinimo sąnarių, nemiegojimo ir išgaido; nuo greito nuilsimo, sunkaus kvėpavimo, peršalimo ir nuo visokių slogų. Nuo visokių užkrečiamų lytiškų ligų ir visokių kitokių nusilpnėjimų sveikatos. Teipgi nuo visokių moteriškų ligų, skausmingų ir nereguliarių mėnesinių, baltųjų tekėjimo ir gumbo ligų.

TURIU SPECIALIĄ DIPLOMĄ DEL DARYMO OPERACIJŲ. Ir išties būtinam reikalingumui operacijos, kada vaistai negal pagdyti, kaip tai augimo vežio skilvyje, ir visokių akmenų, skaudulių ir gumų, ar tai būtų pualėje, inkstose, kepenyse ir žarnose vėją, ta su pagalba operacijos galima pralaukti kuogeriausiai ir už menką mokeskį. Darau teipgi operacijas ant kaulų, smegenų, grobų ir lytiškų organų, kaip vyrų taip ir moterių. Ištiesinu pritrauktas kojas ir rankas. Išgydydau naujusius būdo operacija, — rapturą už menką prekę.

Pertai kreipkitės kiekvienoje ligoje ar ypačiai ar laišku, aprašydami savo blogumus, o aš gerai ištyręs, suteiksiu atsakančią rodą, nedaro skirtumo, kaip toli gyvenate, ar Amerikoje, Kanadoje, Anglijoje ir kitose šalyse. Atsilankiusiems ypačiai ar dėl operacijų, turiu savo ločną naminį ligonbutį. Biednus gydau dovanai.

DR. IGNATIUS STANKUS, M. D.

1220 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Ofiso valandos: nuo 9 iki 12, nuo 2 iki 4, ir nuo 6 iki 8 vakare. Šventadienis nuo 1 iki 5 popietį.

50,000 KNYGU

Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stobuklinga ir siusta yra tyk del viru. Knyga ta praista, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užnuodijama kraują arba spili, nubiegima sieklas, patroiti styprybę, pūklus ir kitus išmetimus, negromulavima, patroiti styprybę, pylva, kiapenu, inkstu ir pusles ligas, rumatizma, gonorrhoea arba triperi, naujai įgautas lygas, strictura ir vyasas vyrų lygas, gal buti išgydomas sava namuse privatiškai, slaptai ir labai pygjal.

Ta, dykai įgauti knyga, pasakia jums kodėl jus kentat ir kaip galeit galutinai išgydyti. Knyga ta yra krautuve žinios, katrusture žinoti kožas vedes arba nevedes vyras. Ta knyga yra parašita par Daktarą, katras atsydave ilgo laika tyrinejimu tu, specialiauku lygu. Temyk, jog ta knyga yra siusta vysai dykai, užmokam už paco, ing užpėtetita konverta. Nesinuk nekokių pinigų, tyk paraišk sava varda, ir adresa ant žemians paduoti kuponu, kadru siusk mums sendena.

DYKAI GAUTOS KNYGAS KUPONAS.

DR. JOS. LISTER & CO., 1 905 22 Fifth Avenue, Chicago.

Godotinas Tamiata: pagal Tamiatos pridiedimą, aš norėčiau jog Tamiata prisistatytų, man vysai dykai vėdu jaus knyga del viru.

Vardas:.....

Adresas:.....

REKOMENDUOJAME MUSŲ NAUJĄ AUKSINĮ 23

AKMENŲ GELŽKELIO LAIKRODĖLĮ.

Aukšniai, paauksuoti ir kitoki su 23 akmenimis, parduosime 10,000 vadinamų „Accurate“ laikrodžių užtik už \$6.75 — žėdą. Tie gražūs laikrodėliai puikiai išrėdyti, dubeltai lukštai, gerai laika rodanti, labiausiai keliančių naudojami, kurie turi dabi laika, moteriški ir vyriški, gvarantoti ant 20 metų. Tikrai gražūs laikrodėliai, negėda bus nei draugams toki parodyti.

Jeigu nori turėti gerą didegorėlį, tai štai mūsų pasiūlymas. Mūsų nuostipia šitą laikrodėlį kiekvienam C. O. D. už \$6.75 ir ekspreso kaštus dėl peržiūrėjimo. Jei nepatiks, nemokėsite nei cento. Mūsų riskuojame viską. Aukšniai grandinėlis duodasi dykai su laikrodžiu. Adresas:

EXCELSIOR WATCH CO., DEPT. 905, CHICAGO, ILL.

L. RAUCHUT

Dirbtuvė—Uniformu

ir visokių reikalingų

daiktu draugijoms ir

nrkiestroms, uždėta

1887 m. Dirbame teipgi

vėliavas, kukardas,

arnotus, kapas ir t. t.

Reikalaukite iliustruoti katalogu.

1520 N. 4 gatvė

PHILADELPHIA, PA.

Bell-Phone

4258 D. KENSINGTON.

„DRAUGO“

SPAUSTUVE

NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR GE-

RIAUSIA GREITAI ATLEKA

IVAIRIŲ IVAIRIAUSIUS DARBUS

SPAUDINA

PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAU-

SIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St.

Wilkes-Barre, Pa.